

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.2.2025
COM(2025) 81 final

2025/0045 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence i forbindelse med bæredygtighed

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2025) 80 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Generel baggrund og mål

I sin rapport om fremtiden for den europæiske konkurrenceevne lagde Mario Draghi vægt på behovet for, at Europa skaber et lovgivningsmæssigt landskab, som fremmer konkurrenceevne og modstandsdygtighed, idet han gør opmærksom på den byrde og de overholdelsesomkostninger, som direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (CSRD) og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed (CSDDD)¹ giver anledning til. I Budapesterklæringen om den nye aftale om europæisk konkurrenceevne opfordrer EU's stats- og regeringschefer til "en forenklingsrevolution, sikring af en klar, enkel og intelligent lovramme for virksomheder og en markant reducere af den administrative, lovgivningsmæssige og indberetningsmæssige byrde, navnlig for SMV'er"². De opfordrer Kommissionen til at fremsætte konkrete forslag til at lempe rapporteringskravene med mindst 25 % i den første halvdel af 2025.

I sin meddelelse om et konkurrenceevnekompas for EU bekræftede Kommissionen, at den ville fremsætte forslag til en første "omnibuspakke om forenkling", som vil indeholde omfattende forenklinger inden for rapportering om bæredygtig finansiering, due diligence i forbindelse med bæredygtighed og taksonomi³. I sin meddelelse med titlen "Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling" fastlægger Kommissionen en gennemførelses- og forenklingsdagsorden, der giver hurtige og synlige forbedringer for mennesker og erhvervslivet i praksis, og som kræver mere end en trinvis tilgang, og understreger den behovet for dristig handling for at strømline og forenkle EU-regler, nationale og regionale regler⁴.

CSRD trådte i kraft den 5. januar 2023⁵. Det styrkede og moderniserede kravene til virksomhedernes bæredygtighedsrapportering gennem ændringer af regnskabsdirektivet, gennemsigtighedsdirektivet, revisionsdirektivet og revisionsforordningen⁶. CSRD er et vigtigt element i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for bæredygtig finansiering⁷. Det har til formål at sikre, at investorer råder over de oplysninger, som de har brug for, for at forstå og styre de risici, som investeringsmodtagende virksomheder eksponeres for, og som hidrører fra klimaændringer og andre bæredygtighedsforhold. Det sigter også mod at sikre, at

¹ "Fremtiden for den europæiske konkurrenceevne", september 2024.

² Budapesterklæringen om den nye aftale om europæisk konkurrenceevne, 8. november 2024.

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, COM(2025) 30 final: Et konkurrenceevnekompas for EU.

⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, COM(2025) 47 final: Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 (direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 (regnskabsdirektivet). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 (gennemsigtighedsdirektivet). Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 (revisionsdirektivet). Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 (revisionsforordningen).

⁷ Meddelelse fra Kommissionen, "Den europæiske grønne pagt", COM(2019) 640 final. Meddelelse fra Kommissionen, "Handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst", COM(2018) 97 final.

investorer og andre interessenter råder over de oplysninger, de har brug for om virksomheders indvirkninger på mennesker og miljøet. Det bidrager dermed til finansiell stabilitet og miljømæssig integritet. Dette er en nødvendig betingelse for, at finansielle ressourcer kan tildeles virksomheder, der forfølger bæredygtighedsmål og skaber mere ansvarliggørelse og gennemsigtighed over for interessenter med hensyn til virksomheders bæredygtighedsresultater.

CSDDD trådte i kraft den 25. juli 2024⁸. Det har til formål at sikre, at virksomheder, der opererer på EU's indre marked, bidrager til at nå Den Europæiske Unions bredere ambition om omstilling til en bæredygtig og klimaneutral økonomi ved at indføre passende ledelses- og forvaltningssystemer og træffe passende foranstaltninger til at identificere og imødegå negative indvirkninger på menneskerettighederne og miljøet af deres egne aktiviteter samt af deres dattervirksomheders aktiviteter og aktiviteterne i deres globale aktivitetskæder. Derudover har det til formål at sikre, at virksomhederne vedtager og gennemfører en omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer.

CSRD og CSDDD er nu ved at blive gennemført i en ny og vanskelig kontekst. Ruslands angrebskrig mod Ukraine har fået energipriserne til at stige for EU-virksomheder. Handelsspændingerne bliver større efterhånden som det geopolitiske landskab ændrer sig. Den forskelligartede tilgang, som nogle store jurisdiktioner har anvendt til regulering af virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence, giver anledning til spørgsmål vedrørende disse loves virkninger for EU-virksomheders konkurrencesituation. Unionens evne til at bevare og beskytte sine værdier afhænger blandt andet af dens økonomis evne til at tilpasse sig og konkurrere i en ustabil og til tider fjendtlig geopolitisk kontekst.

Dette forslag indeholder derfor bestemmelser, der skal forenkle og strømline lovrammen med henblik på at mindske den byrde for virksomhederne, der følger af CSRD og CSDDD, uden at underminere de politiske mål i nogen af retsakterne og for at sikre en mere omkostningseffektiv opfyldelse af den overordnede ambition i den europæiske grønne pagt, som er knyttet til den grønne og retfærdige omstilling.

Forslaget omfatter flere vigtige forenklinger og fleksibilitetsmuligheder, som kan tilskynde virksomheder til frivilligt at anvende bæredygtighedsrapportering og rapportering i henhold til klassificeringssystemet i større målestok. Virksomheder med stærke bæredygtighedsprofiler kan drage fordel af dette til at skille sig ud og potentielt opnå en fordel, når de skal tiltrække investeringer til deres virksomheder. Virksomheder under omstilling kan drage fordel af frivillig rapportering, da disse virksomheder kan beslutte, hvordan de vil formidle deres omstillingsstrategier uden pres med hensyn til obligatorisk fremlæggelse af oplysninger, samtidig med at de tiltrækker investeringer.

Sideløbende med dette forslag forelægger Kommissionen et særskilt lovgivningsforslag om at udsætte det tidspunkt, hvor CSDDD og visse bestemmelser i CSRD, vil begynde at finde anvendelse.

Specifik baggrund for og mål med dette forslag med hensyn til CSRD

For indeværende er planen, at CSRD skal finde anvendelse på store virksomheder, SMV'er med værdipapirer, der er optaget til handel på regulerede EU-markeder, modervirksomheder i

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1760 af 13. juni 2024 (direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed).

store koncerner samt på udstedere, der tilhører disse virksomhedskategorier. Det tidspunkt, hvor de rapporteringskrav, der indføres med CSRD, begynder at finde anvendelse, indføres i henhold til de forskellige virksomhedskategorier. I den første fase skal store virksomheder af interesse for offentligheden med mere end 500 ansatte rapportere for første gang i 2025 for regnskabsåret 2024⁹. I den anden fase skal andre store virksomheder rapportere i 2026 for regnskabsåret 2025¹⁰. I den tredje fase skal SMV'er med værdipapirer, der er optaget til handel på regulerede EU-markeder, rapportere i 2027 for regnskabsåret 2026; dog har de mulighed for at fravælge rapportering for regnskabsårene 2026 og 2027¹¹. I den fjerde fase skal visse virksomheder uden for EU, der driver virksomhed på EU's område over en vis tærskel, rapportere i 2029 for regnskabsåret 2028¹².

I henhold til CSRD skal virksomheder, der er omfattet af kravene, rapportere bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med obligatoriske europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering (ESRS), og Kommissionen vedtage sådanne standarder ved hjælp af delegerede retsakter. I juli 2023 vedtog Kommissionen det første sæt ESRS, som er ikkesektorspecifikke, hvilket betyder, at de skal anvendes af alle virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet herfor, uanset hvilken sektor i økonomien virksomheden opererer i¹³. I medfør af CSRD skal Kommissionen ligeledes vedtage sektorspecifikke rapporteringsstandarder, idet et første sæt af sådanne standarder skal vedtages senest i juni 2026. I henhold til CSRD har SMV'er lov til at anvende et separat og mere lempeligt, forholdsmæssigt afpasset sæt standarder i stedet for det samlede sæt ESRS.

Efter anmodning fra Kommissionen har EFRAG forelagt en standard for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for SMV'er, som ikke er omfattet af anvendelsesområdet for rapporteringskravene (VSMV-standard)¹⁴. Målet med VSMV-standard er at give SMV'er et enkelt, bredt anerkendt værktøj, således at de kan fremlægge bæredygtighedsoplysninger for banker, store virksomheder og andre interessenter, som kan tænkes at anmode om sådanne oplysninger.

⁹ Dette gælder også for virksomheder af interesse for offentligheden, som er modervirksomheder i en stor koncern med mere end 500 ansatte, med hensyn til konsolideret bæredygtighedsrapportering. "Virksomheder af interesse for offentligheden" er defineret i regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 1), som virksomheder, der: a) henhører under lovgivningen i en medlemsstat, og hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret EU-marked, b) er kreditinstitutter, c) er forsikringsselskaber eller d) af medlemsstaterne er udpeget som virksomheder af interesse for offentligheden. "Store virksomheder" er defineret i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 4, som virksomheder, som på balancetidspunktet overskrider mindst to af følgende tre kriterier: a) balancesum: 25 000 000 EUR, b) nettoomsætning: 50 000 000 EUR, c) gennemsnitligt antal ansatte i løbet af regnskabsåret: 250.

¹⁰ Det samme gælder for de øvrige modervirksomheder i store koncerner med hensyn til konsolideret bæredygtighedsrapportering.

¹¹ Små og ikkekomplekse kreditinstitutter og captive-forsikrings- og -genforsikringsselskaber indgår også i den tredje fase; dog kan de kun gøre brug af den yderligere fravalgsmulighed på to år, hvis de er børsnoterede SMV'er.

¹² I henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a, som ændret ved CSRD, skal en virksomhed, der ikke er etableret i EU, rapportere om bæredygtighedsoplysninger på koncernniveau, hvis den a) har en nettoomsætning på over 150 mio. EUR i Unionen og b) har enten en dattervirksomhed i EU, der er omfattet af kravene til bæredygtighedsrapportering, som er indført ved CSRD, eller har en EU-filial med en nettoomsætning på over 40 mio. EUR. I dette tilfælde påhviler pligten til at offentliggøre rapporten EU-dattervirksomheden eller -filialen.

¹³ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/2772 af 31. juli 2023 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår standarder for bæredygtighedsrapportering.

¹⁴ EFRAG blev tidligere kaldt Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe, men dens officielle navn er nu blot EFRAG. Den er et uafhængigt privat interessentorgan, som modtager størstedelen af sin finansiering fra EU.

Andre vigtige aspekter af CSRD er bestemmelserne om erklæringsopgaver og rapportering af værdikædeoplysninger. Virksomheder skal offentliggøre deres bæredygtighedsoplysninger sammen med udtalelsen fra en revisor eller, hvis den pågældende medlemsstat giver tilladelse hertil, en uafhængig udbyder af erklæringsydelser. Det nuværende krav indebærer en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed, og CSRD fastsætter, at dette i fremtiden kan blive omdannet til et krav om en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed, som er underlagt visse betingelser¹⁵. I henhold til CSRD skal Kommissionen også vedtage standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering ved hjælp af delegerede retsakter.

I henhold til CSRD skal virksomheder rapportere værdikædeoplysninger i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af deres bæredygtighedsrelaterede indvirkninger, risici og muligheder. I medfør af CSRD fastlægges et såkaldt værdikædeloft, efter hvilket ESRS ikke må indeholde rapporteringskrav, som vil forpligte virksomheder til at fremskaffe oplysninger fra SMV'er i deres værdikæde, som rækker ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til den forholdsmæssigt afpassede standard for børsnoterede SMV'er.

Dette forslag har til formål at reducere rapporteringsbyrden og begrænse forpligtelsernes afsmittende virkning for mindre virksomheder. For det første har dette forslag til formål at forenkle rammen og reducere byrden på følgende måder:

- Antallet af virksomheder, der er omfattet af kravene til bæredygtighedsrapportering vil blive reduceret med cirka 80 %, hvilket betyder at store virksomheder med op til 1 000 ansatte (dvs. nogle af virksomhederne fra anden fase og nogle af virksomhederne fra første fase) og børsnoterede SMV'er (dvs. alle virksomheder fra tredje fase) ikke længere vil være omfattet heraf. Rapporteringskravene vil kun finde anvendelse på store virksomheder med mere end 1 000 ansatte (dvs. virksomheder, der har mere end 1 000 ansatte og enten en omsætning på over 50 mio. EUR eller en balance på over 25 mio. EUR). Denne reviderede tærskel vil sikre en øget overensstemmelse mellem CSRD og CSDDD¹⁶.
- For virksomheder, som ikke er omfattet af obligatoriske krav til bæredygtighedsrapportering, foreslår Kommissionen en forholdsmæssigt afpasset standard til frivillig brug, som vil være baseret på den VSMV-standard, der er udviklet af EFRAG. I henhold til nævnte forslag vil Kommissionen vedtage denne frivillige standard i form af en delegeret retsakt. I mellemtiden, for at imødekomme efterspørgslen på markedet, har Kommissionen til hensigt hurtigst muligt at udsende en henstilling om frivillig bæredygtighedsrapportering, som er baseret på den VSMV-standard, der er udviklet af EFRAG.

¹⁵ En erklæringsopgave med begrænset sikkerhed kræver derfor væsentligt mindre arbejde end en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed. Den konklusion, der drages af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed, udtrykkes som regel i form af en negativ konklusion om, at udbyderen af erklæringsydelser ikke har konstateret forhold, som giver anledning til at konkludere, at der er tale om væsentlige ukorrekte angivelser. Den konklusion, der drages af en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed, udtrykkes som regel som en positiv konklusion, og resultatet er en erklæring om målingen af emnet i forhold til tidligere fastsatte kriterier.

¹⁶ Derudover og af hensyn til sammenhængen vil nettoomsætningstærsklen i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a, hvorved en virksomhed, der ikke er etableret i EU, skal omfattes af rapporteringskravene på koncernniveau, blive hævet fra 150 mio. EUR genereret i Unionen til 450 mio. EUR. Af hensyn til sammenhængen hæves tærsklen for EU-filialer i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a desuden fra 40 mio. EUR til 50 mio. EUR, og tærsklen for EU-dattervirksomheder begrænses til at omfatte store virksomheder som defineret i regnskabsdirektivet. De vigtigste tærskler i CSDDD er 1 000 ansatte og en omsætning på 450 mio. EUR.

- Værdikædeloftet vil blive udvidet og styrket. Det vil finde direkte anvendelse på den rapporterende virksomhed, i stedet for kun at sætte en grænse for, hvad ESRS kan redegøre for. Den vil beskytte alle virksomheder med op til 1 000 ansatte, snarere end blot SMV'er, sådan som det i øjeblikket er tilfældet. Og grænsen vil være defineret af den frivillige standard, som Kommissionen har vedtaget i form af en delegeret retsakt baseret på den VSMV-standard, der er udviklet af EFRAG. Dette vil i væsentlig grad mindske den afsmittende virkning.
- Der vil ikke være nogen sektorspecifikke rapporteringsstandarder, hvorved det undgås at skabe en stigning i antallet af foreskrevne datapunkter, som virksomhederne skal rapportere om.
- Muligheden for at gå fra et krav om en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed til et krav om en erklæringsopgave med høj grad af sikkerhed vil udgå. Dette vil skabe klarhed om, at der ikke vil ske nogen fremtidig stigning i omkostningerne ved erklæringsopgaver for de virksomheder, der omfattet heraf.
- I stedet for en forpligtelse for Kommissionen til at vedtage standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering senest i 2026 vil Kommissionen udstede målrettede retningslinjer for erklæringsopgaver senest i 2026. Dette vil gøre det muligt for Kommissionen hurtigere at behandle nye forhold inden for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, som kan skabe unødvendige byrder for virksomheder, der er omfattet af rapporteringskravene.
- Forslaget indfører en tilvalgsordning, hvor store virksomheder med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit og en nettoomsætning på højst 450 mio. EUR, som hævder, at deres aktiviteter er i overensstemmelse eller delvis overensstemmelse med EU-klassificeringssystemet, skal oplyse deres omsætning og CapEx-baserede KPI'er og kan vælge at oplyse deres OpEx-baserede KPI. Denne tilvalgstilgang vil helt eliminere omkostningerne ved overholdelse af reglerne om rapportering i henhold til klassificeringssystemet for store virksomheder med mere end 1 000 ansatte og en nettoomsætning på højst 450 mio. EUR, som ikke hævder, at deres aktiviteter er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til klassificeringsforordningen. Desuden giver dette forslag mere fleksibilitet ved at give disse virksomheder mulighed for at rapportere om aktiviteter, der opfylder visse tekniske screeningskriterier i klassificeringssystemet, uden at opfylde dem alle. En sådan rapportering om delvis overensstemmelse kan fremme en gradvis miljømæssig omstilling af aktiviteter over tid i overensstemmelse med målet om at øge omstillingsfinansieringen.

For det andet agter Kommissionen at vedtage en delegeret retsakt for at ændre det første sæt af ESRS. For hurtigt at opnå resultater med hensyn til forenkling og strømlining af ESRS og for at skabe klarhed og retssikkerhed for virksomhederne sigter Kommissionen mod at vedtage den nødvendige delegerede retsakt hurtigst muligt og senest seks måneder efter dette forslags ikrafttræden. Ændringen af den delegerede retsakt vil reducere antallet af obligatoriske ESRS-datapunkter væsentligt ved i) at fjerne dem, der anses for at være mindst vigtige for generel bæredygtighedsrapportering, ii) at prioritere kvantitative datapunkter frem for beskrivende tekst og iii) yderligere at skelne mellem obligatoriske og frivillige datapunkter uden at underminere interoperabiliteten med globale rapporteringsstandarder og uden at berøre de enkelte virksomheders væsentlighedsvurdering. Ændringen vil præcisere bestemmelser, der anses for at være uklare. Den vil forbedre sammenhængen med anden EU-lovgivning. Den vil indeholde klarere instrukser om, hvordan væsentlighedsprincippet skal anvendes, for at sikre, at virksomheder kun rapporterer væsentlige oplysninger, og for at

mindske risikoen for, at udbydere af erklæringsydelser på utilsigtet vis tilskynder virksomheder til at rapportere unødvendige oplysninger eller afsætte uforholdsmæssigt store ressourcer til væsentlighedsvurderingsprocessen. Den vil forenkle strukturen og præsentationen af standarderne. Den vil yderligere øge den allerede meget høje grad af interoperabilitet med globale standarder for bæredygtighedsrapportering. Den vil også omfatte andre ændringer, der kan anses for nødvendige i betragtning af erfaringerne med den første anvendelse af ESRS.

For det tredje vil det separate forslag, som Kommissionen har fremsat sideløbende med nærværende forslag, udsætte anvendelsen af rapporteringskravene for den anden fase med to år (store virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som har mere end 500 ansatte, samt store virksomheder med under 500 ansatte¹⁷) og den tredje fase (børsnoterede SMV'er, små og ikkekomplekse kreditinstitutter og captive-forsikrings- og -genforsikringsselskaber). Formålet med udsættelsen er at undgå en situation, hvor visse virksomheder skal rapportere for regnskabsåret 2025 (anden fase) eller 2026 (tredje fase) og derefter fritages for dette krav. En sådan situation ville medføre unødvendige og undgåelige omkostninger for de pågældende virksomheder.

Kommissionen opfordrer fælleslovgiverne til hurtigt at nå til enighed om nævnte udsættelse, navnlig for at skabe den nødvendige juridiske klarhed for virksomheder i den anden fase, som i øjeblikket skal rapportere for første gang i 2026 for regnskabsåret 2025.

Specifik baggrund for og mål med dette forslag med hensyn til CSDDD

I henhold til de nuværende regler bør medlemsstaterne gennemføre CSDD-direktivet senest den 26. juli 2026. Anvendelsen heraf vil ifølge planen skulle begynde i tre faser: Fra juli 2027 vil reglerne kun finde anvendelse på de største EU-virksomheder, dvs. dem, der har mere end 5 000 ansatte og har en årlig nettoomsætning (på verdensplan) på over 1,5 mia. EUR, samt på virksomheder uden for EU, der genererer en nettoomsætning på over 1,5 mia. EUR i EU. I den anden fase vil EU-virksomheder med mere end 3 000 ansatte og en nettoomsætning på over 900 mio. EUR samt virksomheder uden for EU, der genererer en sådan nettoomsætning i EU, skulle overholde den nye ramme fra juli 2028. Endelig vil alle andre virksomheder, der er omfattet af det generelle anvendelsesområde, i juli 2029 skulle begynde at anvende (de nationale regler til gennemførelse af) direktivet. Fra denne dato anslås CSDDD at finde anvendelse på ca. 6 000 store EU-virksomheder og ca. 900 virksomheder uden for EU. Det personelle anvendelsesområde og anvendelsen i faser tager hensyn til, at virksomheder af forskellig størrelse har forskellig kapacitet til at gennemføre den nye obligatoriske ramme, og at det som sådan er et centralt element i at sikre en forholdsmæssigt afpasset tilgang.

For så vidt angår store virksomheder, anvender direktivet en risikobaseret tilgang, der giver dem mulighed for først at prioritere håndteringen af de indvirkninger, der er de mest sandsynlige eller mest alvorlige. Direktivet stiller også krav om, at virksomheden træffer "passende foranstaltninger", som den med rimelighed kan forventes at have adgang til, idet der tages hensyn til omstændighederne i det konkrete tilfælde

Direktivet indeholder muligheder for omkostningsdeling gennem fælles industriinitiativer og initiativer med deltagelse af flere interessenter.

¹⁷ Samt virksomheder, der ikke er virksomheder af interesse for offentligheden, og som er modervirksomheder i store koncerner med over 500 ansatte, og virksomheder, der er modervirksomheder i store koncerner med op til 500 ansatte.

Med hensyn til at forhindre, at regelbyrden flyttes over på SMV'ers forretningspartnere, indeholder direktivet krav om, at store virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, anvender ansvarlige kontraktbestemmelser, investeringer, ansvarlig støtte og forbedret indkøbspraksis.

På trods af alle disse elementer anses direktivet for at pålægge en betydelig regelbyrde, navnlig når værdikæder er meget komplekse og omfattende, og erhvervssammenslutninger har derfor opfordret til yderligere forenklinger og reduktion af byrder, herunder med hensyn til SMV'er, som angiveligt stadig kan opleve uønskede afsmittende virkninger. Erhvervssammenslutninger har desuden peget på usikkerhed med tilknytning til en mulig stigning i ansvarsrisici.

Til trods for at CSDDD allerede omfatter en række mekanismer, der skal sikre proportionalitet og sikre, at virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, får gavn af de omdømmemæssige og modstandsdygtighedsrelaterede fordele ved en mere bæredygtig forvaltning af værdikæden, idet der tages hensyn til virksomhedernes feedback, har dette forslag til formål at præcisere og forenkle rammen og reducere virksomhedernes byrde, herunder engangsomkostninger og tilbagevendende overholdelsesomkostninger, allerede på kort sigt. Til dette formål foretages navnlig følgende ændringer:

- forpligtelserne med hensyn til indirekte forretningspartnere i aktivitetskæden skræddersys til tilfælde af omgåelse, eller når der er oplysninger, der tyder på sandsynlige eller faktiske negative indvirkninger
- den påkrævede hyppighed af de regelmæssige overvågningsforløb reduceres, og
- omfanget af samarbejdet med interessenter præciseres og målrettes.

Forslaget indeholder også en række andre elementer, der har til formål at øge retssikkerheden og skabe lige vilkår i EU, hvilket bidrager til at reducere byrden og forbedre den internationale konkurrenceevne.

Sideløbende med dette forslag har Kommissionen også vedtaget et forslag, der udsætter gennemførelsesfristen med ét år, og hvoraf den første fase udgår for så vidt angår tidspunktet for anvendelsens påbegyndelse. Ved at fremrykke den i direktivet fastsatte frist for Kommissionens vedtagelse af de generelle retningslinjer (artikel 19, stk. 3), er det samlede resultat, at virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, vil have to år til at forberede sig på det tidspunkt, hvor de begynder at finde anvendelse, således at de fuldt ud kan tage hensyn til bedste praksis i disse retningslinjer.

• **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering

Ved at fjerne sondringen mellem børsnoterede og ikkebørsnoterede virksomheder er dette forslag i overensstemmelse med kapitalmarkedsunionens mål om at gøre regulerede EU-markeder mere attraktive som finansieringskilde.

Rapporteringskravene i CSRD og ESRS har bl.a. til formål at sikre, at finansielle markedsdeltagere, kreditinstitutter og benchmarkadministratorer har adgang til de bæredygtighedsoplysninger, som de har brug for fra virksomheder for at opfylde deres egne rapporteringsforpligtelser i henhold til forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering, kapitalkravsforordningen og benchmarkforordningen. Virksomheder, der ikke længere vil være omfattet af rapporteringskravene i CSRD i henhold til dette forslag, kan

stadig fremlægge oplysninger til deltagere på det finansielle marked, kreditinstitutter og benchmarkadministratorer på frivillig basis. I det omfang det er relevant, kan de gøre dette ved hjælp af de frivillige rapporteringsstandarder, som Kommissionen i henhold til dette forslag vil vedtage i form af delegerede retsakter.

I henhold til dette forslag skal virksomheder have mere end 1 000 ansatte for at være omfattet af kravene til bæredygtighedsrapportering. Eftersom tærsklen på 1 000 ansatte er et af de vigtigste kriterier, der anvendes til at definere, hvilke virksomheder der er omfattet af CSDDD, fremmer dette forslag en øget overensstemmelse mellem CSRD og CSDDD.

Virksomheder, der er omfattet af både CSRD og CSDDD, er ikke forpligtet til at rapportere oplysninger ud over, hvad de skal rapportere i henhold til CSRD. De foreslåede ændringer vil ikke udelukke nogen virksomheder, der er omfattet af CSDDD, fra anvendelsesområdet for CSRD, hvilket betyder, at denne sammenhæng mellem de to retsakter opretholdes.

Sammenhængen med andre EU-retsakter vil blive styrket gennem ændringer af den delegerede retsakt om ESRS, hvor ændringer af ESRS er det mest hensigtsmæssige middel til at nå dette mål.

Direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed

I henhold til CSRD/ESRS er rapportering om negative indvirkninger ikke begrænset til partnere i den direkte værdikæde. Sammenhængen med CSRD opretholdes, idet de foreslåede ændringer af CSDDD, som i første omgang begrænser due diligence til partnere i den direkte værdikæde, suppleres af krav til de virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, om at vurdere indirekte forretningspartnere i tilfælde af troværdige oplysninger, der tyder på faktiske eller potentielle indvirkninger på deres niveau. CSRD supplerer CSDDD hensyn til rapportering om due diligence, og det foreslås nu at bringe anvendelsesområdet for begge retsakter i overensstemmelse. Bestemmelsen om klimaomstillingsplaner vil i højere grad blive bragt i overensstemmelse med ordlyden af CSRD, samtidig med at den fortsat supplerer CSRD med en klar forpligtelse til at vedtage en sådan plan.

• Sammenhæng med Unionens politik på andre områder

Dette forslag er i overensstemmelse med EU's politik om at forbedre konkurrenceevnen, forenkle lovrammen og reducere byrden for virksomhederne, samtidig med at de politiske mål i CSRD og CSDDD fortsat nås. Dette indebærer bevarelse af den grønne pagt, idet konkurrenceevnen på mellemlang til lang sigt afhænger af, at virksomhederne i tilstrækkelig grad integrerer bæredygtighedshensyn i deres aktiviteter.

Med hensyn til CSDDD vil forslaget forenkle og strømline kravet om due diligence i forbindelse med bæredygtighed for virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, og dermed reducere de administrative byrder, hvilket stemmer overens med konkurrenceevnekompassets mål, nærmere betegnet målene om reduktion af byrden på henholdsvis 25 % og 35 % (for SMV'er).

Idet forslaget mindsker indvirkningerne på forretningspartnere, hvoraf mange vil være SMV'er eller små midcapselskaber, bidrager det også til målet om at støtte SMV'er og små midcapselskaber og befri dem for unødvendige byrder, der kan påvirke deres fremgang og vækst i negativ retning. En udvidelse af anvendelsesområdet for bestemmelser, der er genstand for størst mulig harmonisering, til at omfatte de centrale due diligence-forpligtelser bidrager også til målet for det indre marked, idet den hindrer fragmentering på grund af

forskellige nationale regler ("overregulering") og sikrer lige vilkår i hele Den Europæiske Union. Selvom det medfører reduceret harmonisering at fjerne de ensartede regler om civilretligt ansvar, sikrer det respekt for gældende, nationale civilretlige ansvarsordninger – som virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, er bekendte med – i overensstemmelse med nærhedsprincippet og større retssikkerhed med hensyn til ansvarsrisici i henhold til en ny type risikobaserede forpligtelser for virksomheder.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 50 og 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Artikel 50 i TEUF er retsgrundlaget for vedtagelse af EU-foranstaltninger med henblik på at gennemføre etableringsretten i det indre marked inden for selskabsret, og den giver Europa-Parlamentet og Rådet beføjelse til at handle ved hjælp af direktiver. Artikel 50 i TEUF udgør retsgrundlaget for direktiv 2006/43/EF og 2013/34/EU samt en del af retsgrundlaget for direktiv (EU) 2022/2464 og direktiv (EU) 2024/1760. Artikel 114 i TEUF udgør det generelle retsgrundlag, som har til formål at oprette eller sikre det indre markeds funktion – i dette tilfælde kapitalens frie bevægelighed og etableringsfriheden. Artikel 114 i TEUF udgør en del af retsgrundlaget for direktiv (EU) 2022/2464 og direktiv (EU) 2024/1760.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering

I regnskabsdirektivet som ændret ved CSRD er der i forvejen fastsat bestemmelser om fremlæggelse af bæredygtighedsoplysninger i EU. Med fælles regler om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver sikres der lige konkurrencevilkår for virksomheder, der er etableret i de forskellige medlemsstater. Betydelige forskelle i kravene til bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver mellem medlemsstaterne vil skabe yderligere omkostninger og kompleksitet for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, hvilket vil være til skade for det indre marked. Medlemsstater, der handler alene, er ikke i stand til at ændre gældende EU-lovgivning for at mindske byrden for virksomhederne.

Direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed

CSDDD sikrer lige vilkår i hele Den Europæiske Union, idet det harmoniserer reglerne om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed på baggrund af divergerende gældende due diligence-lovgivning på medlemsstatsniveau. På baggrund heraf kan målet om at forenkle og strømline due diligence-kravene og de dertil knyttede bestemmelser om offentlig og privat håndhævelse ikke opfyldes af medlemsstaterne alene. Derfor er en indsats på EU-plan nødvendig.

• Proportionalitetsprincippet

Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering

I dette forslag fastsættes en enkel og forholdsmæssigt afpasset ramme for bæredygtighedsrapportering, hvorved virksomheder vil blive behandlet efter deres størrelse:

- Store virksomheder med mere end 1 000 ansatte (dvs. virksomheder, der har mere end 1 000 ansatte og enten en omsætning på over 50 mio. EUR eller en balance på over 25 mio. EUR)¹⁸: omfattet af obligatoriske rapporteringskrav og skal rapportere efter det samlede sæt ESRS, som i sig selv vil blive revideret og forenklet.
- Virksomheder uden for anvendelsesområdet (virksomheder med op til 1 000 ansatte): ikke omfattet af obligatoriske rapporteringskrav, kan anvende den forholdsmæssigt afpassede standard, som skal vedtages af Kommissionen i form af en delegeret retsakt, baseret på den VSMV-standard, der er udviklet af EFRAG, og er beskyttet af værdikædeløftet mod uforholdsmæssig store anmodninger om oplysninger fra større virksomheder inden for anvendelsesområdet.

Denne ramme udgør et mere forholdsmæssigt afpasset middel til at nå politikmålene i CSRD.

Direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed

Med de foreslåede ændringer vil CSDDD i højere grad stå i rimeligt forhold til målet, da ændringerne har til formål at forenkle og strømline virksomhedernes due diligence-forpligtelser i forbindelse med bæredygtighed uden at underminere målene i direktivet og EU's bæredygtighedsramme. Det underliggende politikmål med dette forslag er netop, at direktivet i endnu højere grad skal stå i rimeligt forhold til målet, således at dets effektivitet øges med hensyn til at nå dets mål, idet der tages hensyn til opfordringer fra nogle interessenter, der mener, at CSDDD i sin nuværende form pålægger virksomhederne en uforholdsmæssig stor byrde. Målretning af forpligtelserne med hensyn til indirekte forretningspartnere i værdikæden, reduktion af den påkrævede hyppighed af de regelmæssige overvågningsforløb samt strømlining af definitionen af interessenter og bedre målretning af samarbejdet mod relevante interessenter og begrænsning af due diligence-foranstaltningerne, når der er behov for samarbejde, er alle eksempler på de forslag til elementer, der er udformet med henblik på, at direktivet i højere grad skal stå i rimeligt forhold til målet.

• **Valg af retsakt**

Dette forslag består af et direktiv, der ændrer bestemmelserne i revisionsdirektivet, regnskabsdirektivet, direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering (CSRD) og direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed (CSDDD). Disse direktiver fastsætter supplerende forpligtelser vedrørende rapportering og adfærd på bæredygtighedsområdet, og et omnibusdirektiv er det mest hensigtsmæssige retlige instrument til at ændre sådanne gældende indbyrdes forbundne direktiver med det fælles mål om forenkling og reduktion af byrder.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

• **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

CSDDD er endnu ikke blevet gennemført eller anvendt af virksomheder. CSRD er blevet anvendt af et første sæt virksomheder, der primært offentliggør deres første bæredygtighedsredegørelser i første halvdel af 2025. Det har derfor ikke været muligt at foretage en efterfølgende evaluering eller kvalitetskontrol af nogen af retsakterne.

¹⁸ Samt modervirksomheder i koncerner med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit, på et konsolideret grundlag, med hensyn til konsolideret bæredygtighedsrapportering.

- **Høringer af interessenter**

Følgende høringsaktiviteter har bidraget til at forme indholdet af dette forslag.

- Europa-Kommissionens indkaldelse af feedback om rationalisering af rapporteringskrav, fra oktober til december 2023¹⁹.
- Europa-Kommissionens møder med virksomheder og andre interessenter i begyndelsen af februar 2025.
- Europa-Kommissionen har også afholdt særskilte interessentaktiviteter, herunder to store hybride interessentfora om CSRD i maj og november 2024 med fysisk deltagelse af cirka 400 personer og mere end 3 000 personer online.
- Europa-Kommissionen modtog et meget stort antal breve og detaljerede analyser fra alle typer interessenter (fra virksomheder til investorer, banker, civilsamfundet, ikkestatslige organisationer, handelskamre og medlemsstaternes nationale forvaltninger).

Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering

I Europa-Kommissionens indkaldelse af feedback om rationalisering af rapporteringskravene blev der indhentet dokumentation og synspunkter vedrørende regler, der anses for at medføre administrative byrder. Næsten 200 interessenter svarede og opfordrede primært til en forenkling af bæredygtighedsrapportering, due diligence og EU-klassificeringssystemet.

På Europa-Kommissionens møder med det europæiske erhvervsliv, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet i begyndelsen af februar 2025 – herunder navnlig det to dage lange arrangement for interessenter ("realitetstjek"), der gav Kommissionen mulighed for at høre fagfolk – udtrykte interessenterne støtte til de overordnede mål for CSRD og CSDDD, men de fremhævede behovet for forenkling og harmonisering af gennemførelsen af dem. Mange repræsentanter for erhvervslivet fremførte, at nogle af kravene om fremlæggelse af bæredygtighedsoplysninger i ESRS er alt for komplekse og talrige, og opfordrede til en revision af ESRS for at reducere antallet og kompleksiteten af oplysningskravene. De anbefalede yderligere at overveje de europæiske standarders interoperabilitet med internationale standarder samt at begrænse kravene til rapportering om værdikæden.

Nogle interessenter har argumenteret for en afgrænsning af anvendelsesområdet for CSRD for at fritage børsnoterede SMV'er og mindre, store virksomheder fra kravene om bæredygtighedsrapportering. Nogle slog til lyd for at opnå forenkling ved at holde mindre, store virksomheder inden for anvendelsesområdet for CSRD, men give dem mulighed for at anvende forholdsmæssigt afpassede rapporteringsstandarder i stedet for at anvende det første sæt ESRS. SMV-interessenter fremhævede behovet for at imødegå den afsmittende virkning på SMV'er i værdikæden fra krav om bæredygtighedsrapportering og påpegede, at den mere lempelige rapporteringsordning for SMV'er ikke bør undermineres af mere omfattende anmodninger om oplysninger i forsyningskæden eller fra finansielle institutioner.

Mens nogle interessenter foreslog at indstille anvendelsen af gældende lovgivning for at fokusere på forenkling, kunne andre interessenter se store fordele ved at opretholde reglerne

¹⁹ Fra den 17. oktober til den 1. december 2023 indsamlede Kommissionen feedback fra 193 interessenter om mulige rationaliseringsforanstaltninger i forbindelse med rapporteringskrav: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13990-Administrative-burden-rationalisation-of-reporting-requirements_en.

og argumenterede for betydningen af retssikkerhed og lovgivningsmæssig stabilitet for virksomheder samt for opretholdelsen af målene i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for bæredygtig finansiering. De argumenterede også for, at gennemførelsesretningslinjerne bør anvendes til at præcisere og forenkle visse dele af rammen for bæredygtighedsrapportering, i stedet for en omfattende ændring af de gældende regler. Repræsentanter for civilsamfundet argumenterede for, at progressive virksomheder ikke bør behandles mindre gunstigt end andre. De fremhævede efterspørgslen efter bæredygtighedsoplysninger fra de finansielle markeder og slutinvestorerne.

Mange interessenter bemærkede, at kravene om erklæringsopgaver skaber en situation med overregulering. I den henseende opfordrede visse interessenter til en udsættelse af kravet om erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed eller tilskyndede Kommissionen til hurtigt at vedtage retningslinjer for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed for at præcisere kravene.

Mange interessenter fra erhvervslivet og industrien opfordrede til enten en yderligere udsættelse af de sektorspecifikke standarder for bæredygtighedsrapportering eller til, at kravet om sektorspecifikke standarder fuldstændigt fjernes fra CSRD. Virksomhederne fremhævede behovet for korrekt gennemførelse af det første sæt af ESRS og for gøre sig bekendt med rapportering i henhold hertil og fremførte, at indførelse af sektorspecifikke standarder for fremlæggelse af oplysninger, foruden det første sæt ESRS, ville komplicere processen for bæredygtighedsrapportering yderligere.

Interessenterne opfordrede også til klare retningslinjer for vurderingen af dobbelt væsentlighed i henhold til ESRS. Mange opfordrede til øget sammenhæng mellem krav og harmoniserede definitioner på tværs af forskellige retsakter såsom CSRD, CSDDD, klassificeringssystemet, SFDR osv.

Behovet for forenkling går også igen i mange andre rapporter, anbefalinger og interessenters synspunkter fra virksomheder i både den finansielle og den ikkefinansielle sektor, hvoraf mange understreger betydningen af at mindske kompleksiteten og de administrative byrder og har dannet grundlag for de foranstaltninger til reduktion af byrder, der er beskrevet i dette forslag.

Direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed

Høringer af forskellige interessenter, herunder virksomheder, brancheorganisationer og civilsamfundsorganisationer, samt andre kontakter med og input fra interessenter har dannet grundlag for forslaget. Dette omfatter navnlig et to dages arrangement for interessenter ("realitetstjek"), der gav Kommissionen mulighed for at høre fagfolk om, hvilke udfordringer de ser med den nuværende lovgivningsmæssige ramme, og hvilke mulige løsninger der kunne være til at adressere dem. Nogle interessenter opfordrede til vidtrækkende ændringer og udsættelser, mens andre understregede behovet for lovgivningsmæssig sikkerhed og var imod en genåbning af direktivet, og fokuserede i stedet for på gennemførelse. Dette forslag har til formål at afbalancere disse synsvinkler i forhold til hinanden ved at bevare CSDDD's integritet og samtidig indføre ændringer for at forenkle og strømline direktivet.

• Indhentning og brug af ekspertbistand

Ved udarbejdelsen af dette forslag har Kommissionen taget hensyn til analyser udarbejdet af interessenter og eksperter om den faktiske og fremtidige gennemførelse af direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering og direktivet om virksomheders due diligence i

forbindelse med bæredygtighed. Derudover er forslaget baseret på input fra relevante interessenter, herunder virksomhedernes bæredygtighedsansvarlige.

- **Konsekvensanalyse**

Spørgsmålet om konkurrenceevne er af kritisk hastende karakter, da det direkte påvirker Den Europæiske Unions evne til at opnå bæredygtig økonomisk vækst og fastholde sin position på det globale marked. Konkurrenceevne, der hænger tæt sammen med innovation, effektivitet og bæredygtighed, er afgørende for at fremme økonomisk modstandsdygtighed og sikre, at EU's virksomheder kan trives i et globalt landskab i hastig udvikling. Det nuværende økonomiske miljø, der er kendetegnet ved hurtige teknologiske fremskridt, skiftende forbrugerefterspørgsel og øget global konkurrence, kræver en hurtig indsats for at sikre EU's konkurrencefordel. På grund af denne hastende karakter giver forslaget ikke mulighed for at foretage en konsekvensanalyse.

Det er imidlertid vigtigt at bemærke, at dette initiativ indebærer ændringer af gældende retsakter, som allerede har været genstand for omfattende konsekvensanalyser. Den indsigt og dokumentation, der er indsamlet fra disse tidligere vurderinger, har sammen med input fra interessenter og drøftelser med fagfolk bidraget til udformningen af det nuværende forslag. Derfor og i betragtning af dette initiativs betydning og hastende karakter blev der indrømmet en undtagelse i henhold til Kommissionens retningslinjer for bedre regulering. Der er derfor ikke udarbejdet en fuldstændig konsekvensanalyse, men forslaget ledsages af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der indeholder en analyse af de foreslåede foranstaltningers indvirkninger, herunder en kvalitativ analyse og, i det omfang det er muligt, skøn over omkostningsbesparelser samt dokumentation.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering

Dette forslag er udtrykkeligt udformet med henblik på at opnå en større forenkling af ordningen for bæredygtighedsrapportering.

Direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed

Forslaget bidrager til måltrettet regulering ved at reducere byrderne og sikre mere sammenhængende og enklere reguleringsmæssige rammer, samtidig med at EU's bæredygtighedsmål respekteres.

- **Grundlæggende rettigheder**

Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering

Dette forslag overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering har en indirekte positiv indvirkning på de grundlæggende rettigheder, eftersom krav om bæredygtighedsrapportering kan påvirke virksomhedernes adfærd til det bedre. Det medvirker til at gøre virksomhederne mere bevidste om grundlæggende rettigheder og have en positiv indflydelse på den måde, hvorpå de håndterer faktiske og potentielle negative indvirkninger på de grundlæggende rettigheder. De foreslåede ændringer kan muligvis delvist mindske disse positive indvirkninger på virksomheder, der ikke længere vil være underlagt obligatoriske rapporteringskrav, men reduktionen af den administrative byrde for sådanne virksomheder bør føre til andre samfundsmæssige gevinster

i form af skabelse af velstand, beskæftigelse og innovation, herunder innovation med henblik på bæredygtighed.

Direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed

Dette forslag overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Et af hovedformålene med CSDDD var at forbedre beskyttelsen af menneskerettighederne gennem virksomheder, der håndterer deres indvirkning på menneskerettighederne i deres aktivitetskæder. Måltretning af forpligtelser vedrørende aktivitetskæden, som kræver handling, der rækker længere end direkte forretningspartnere, når den virksomhed, der er omfattet af direktivets anvendelsesområde, råder over troværdige oplysninger, der peger på sådanne negative indvirkninger, er en anerkendelse af, at negative indvirkninger på menneskerettighederne ofte opstår i indirekte forretningsforbindelser. Selvom virksomhedernes forpligtelser til proaktivt at identificere sådanne indvirkninger vil blive reduceret for at undgå byrder, der følger af systematisk håndtering af alle dele af ofte komplekse værdikæder, vil de i fremtiden fortsat have et ansvar for at respektere menneskerettighederne i deres værdikæder, når de råder over sådanne oplysninger.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen nye virkninger for Unionens budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

For at overvåge fremskridtene hen imod opfyldelsen af forslagens specifikke mål vil Kommissionen undersøge muligheden for at tilrettelægge udvekslinger med interessenter i forskellige formater samt periodiske spørgeundersøgelser blandt brugere af bæredygtighedsoplysninger og blandt virksomheder, der rapporterer sådanne oplysninger, afhængigt af tilgængeligheden af finansielle ressourcer. I henhold til artikel 6 i CSRD skal Kommissionen forelægge en rapport om gennemførelsen af direktivet senest i april 2029. Gennemførelsen af det ændrede CSDDD og dets effektivitet med hensyn til at nå dets mål, navnlig med hensyn til at imødegå negative indvirkninger, vil også være genstand for regelmæssig evaluering i henhold til nævnte direktivs artikel 36. Dette forslag omfatter ikke krav om en gennemførelsesplan.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Da der ved forslaget indføres specifikke ændringer af fire gældende direktiver, bør medlemsstaterne enten forelægge teksten til de specifikke ændringer af nationale bestemmelser for Kommissionen eller, hvis der ikke foreligger sådanne ændringer, redegøre for, hvilke specifikke nationale retsfor skrifter, der allerede gennemfører ændringerne i dette forslag.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering

Ved artikel 1 ændres direktiv 2006/43/EF ("revisionsdirektivet") som følger:

- Stk. 1 erstatter revisionsdirektivets artikel 26a, stk. 3, således at tidsfristerne for Kommissionens vedtagelse af standarder for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed udgår, og således at Kommissionens beføjelse til at vedtage standarder for erklæringsopgaver med høj grad af sikkerhed, sammen med de dertil hørende krydshenvisninger, udgår.
- Stk. 2 erstatter revisionsdirektivets artikel 48a, andet afsnit, for at rette en fejl i krydshenvisningen til standarderne for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed.

Ved artikel 2 ændres direktiv 2013/34/EU ("regnskabsdirektivet") som følger:

- Ved stk. 1 ændres den størrelse i regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 3, ud fra hvilken en virksomhed kan være omfattet af bæredygtighedsrapportering, når den pågældende virksomhed er et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, for at afspejle de ændringer, der er foretaget i de virksomhedsstørrelser, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 19a (dvs. store virksomheder med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret).
- Stk. 1 præciserer også det forhold i regnskabsdirektivets artikel 1, stk. 4, at den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF), der er oprettet ved EFSF-rammeaftalen, ikke er underlagt bæredygtighedsrapportering.
- Ved stk. 2 ændres regnskabsdirektivets artikel 19a, idet:
 - det antal virksomheder, der skal udarbejde og offentliggøre individuel bæredygtighedsrapportering, begrænses til kun at omfatte store virksomheder med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret
 - der indføres et krav til medlemsstaterne om at sikre, at virksomheder med henblik på rapportering af bæredygtighedsoplysninger, jf. regnskabsdirektivets krav – og uden at det berører Unionens krav om at gennemføre en due diligence-proces – ikke bestræber sig på at fremskaffe oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde med højst 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, som rækker ud over de oplysninger, der er beskrevet i de standarder til frivillig brug, der skal vedtages i henhold til artikel 29ca, bortset fra supplerende bæredygtighedsoplysninger, der almindeligvis deles mellem virksomheder i den pågældende sektor. Virksomheder, der rapporterer om deres værdikæde i overensstemmelse med dette krav, skal anses for at overholde kravene om bæredygtighedsrapportering
 - børsnoterede SMV'ers mulighed for at rapportere på grundlag af et mere forholdsmæssigt afpasset sæt standarder udgår, og muligheden for børsnoterede SMV'er for i to år at fravælge bæredygtighedsrapportering udgår for at afspejle udelukkelsen af disse virksomheder fra anvendelsesområdet for bæredygtighedsrapportering
- Ved stk. 3 indsættes artikel 19b for at gøre det muligt for store virksomheder med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit og en nettoomsætning på højst 450 000 000 EUR i løbet af regnskabsåret at fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, på en mere fleksibel måde.
- Ved stk. 4 ændres regnskabsdirektivets artikel 29a, idet:
 - det antal virksomheder, der skal udarbejde og offentliggøre konsolideret bæredygtighedsrapportering, begrænses til kun at omfatte modervirksomheder i

store koncerner med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret på et konsolideret grundlag

- der indføres et krav til medlemsstaterne om at sikre, at virksomheder med henblik på rapportering af bæredygtighedsoplysninger, jf. regnskabsdirektivets krav – og uden at det berører Unionens krav om at gennemføre en due diligence-proces – ikke bestræber sig på at fremskaffe oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde med højst 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, som rækker ud over de oplysninger, der er beskrevet i de standarder til frivillig brug, der skal vedtages i henhold til artikel 29ca, bortset fra supplerende bæredygtighedsoplysninger, der almindeligvis deles mellem virksomheder i den pågældende sektor. Virksomheder, der rapporterer om deres værdikæde i overensstemmelse med dette krav, skal anses for at overholde kravene om bæredygtighedsrapportering
- Ved stk. 5 indsættes artikel 29aa for at gøre det muligt for store virksomheder med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit og en nettoomsætning på højst 450 000 000 EUR, på konsolideret grundlag, i løbet af regnskabsåret at fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, på en mere fleksibel måde.
- Ved stk. 6 ændres regnskabsdirektivets artikel 29b, idet:
 - Kommissionens beføjelse til at vedtage sektorspecifikke standarder ved hjælp af delegerede retsakter udgår
 - det præciseres, at standarderne for bæredygtighedsrapportering ikke må indeholde oplysningskrav, der kræver, at virksomheder fremskaffer oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde med højst 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, som rækker ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til standarderne for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug, der skal vedtages i henhold til artikel 29ca
- Ved stk. 7 udgår regnskabsdirektivets artikel 29c om Kommissionens beføjelse til at vedtage et mere forholdsmæssigt afpasset sæt standarder for børsnoterede SMV'er for at afspejle udelukkelsen af disse virksomheder fra anvendelsesområdet for bæredygtighedsrapportering.
- Ved stk. 8 indsættes den nye artikel 29ca i regnskabsdirektivet, som giver Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for virksomheder, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet. Disse standarder skal stå i et rimeligt forhold til målet og være relevante for disse virksomheders kapaciteter og særlige kendetegn og for deres aktiviteter omfang og kompleksitet. Når det er muligt, skal de også angive den struktur, der skal anvendes til at fremlægge disse oplysninger.
- Stk. 9 erstatter regnskabsdirektivets artikel 29d for at præcisere, at indtil der er vedtaget en delegeret forordning om opmærkning af bæredygtighedsrapportering, er virksomhederne ikke forpligtet til at opmærke deres bæredygtighedsrapportering.
- Stk. 10 erstatter regnskabsdirektivets artikel 33, stk. 1, for at præcisere, at det kollektive ansvar, der påhviler medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for så vidt angår digitaliseringen af ledelsesberetningen, er begrænset til dens offentliggørelse i det fælles elektroniske format, herunder den digitale opmærkning.

- Ved stk. 11 ændres regnskabsdirektivets artikel 34, idet:
 - henvisningen til artikel 29c i artikel 34, stk. 1, udgår for at afspejle ophævelsen af standarderne for bæredygtighedsrapportering for børsnoterede SMV'er
 - der tilføjes et stk. 2a, hvori det præciseres, at udbydere af erklæringsydelser udarbejder deres udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen under overholdelse af virksomhedernes forpligtelse til ikke at bestræbe sig på at fremskaffe oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde med højst 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, som rækker ud over de oplysninger, der er beskrevet i standarderne til frivillig brug
- Ved stk. 12 ændres regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1, idet:
 - størrelsen af en dattervirksomhed, ud fra hvilken den kan være omfattet af artikel 40a, begrænses til kriterierne for store virksomheder som defineret i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 4
 - nettoomsætningstærsklen for en filial, for at den kan være omfattet af artikel 40a, forhøjes fra 40 mio. EUR til 50 mio. EUR for at bringe den i overensstemmelse med omsætningstærsklen for store virksomheder
 - nettoomsætningstærsklen for en tredjelandsvirksomhed, for at den kan være omfattet af artikel 40a, forhøjes fra 150 mio. EUR genereret i Unionen til 450 mio. EUR
- Ved stk. 13 ændres regnskabsdirektivets artikel 49 for at give Kommissionen beføjelse til at fastsætte regler, der supplerer rapporteringsordningen for aktiviteter, der kun delvist er i overensstemmelse med klassificeringssystemet.

Ved artikel 3 ændres artikel 5, stk. 2, i direktiv (EU) 2022/2464 (direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, "CSRD") for at afspejle reduktionen af det antal virksomheder, der er omfattet af bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a. Navnlig gælder følgende:

- Ved stk. 1, litra a), udgår artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra a), i CSRD for at afspejle udelukkelsen af nogle af virksomhederne fra første fase fra anvendelsesområdet.
- Stk. 1, litra b), nr. i), erstatter artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra b), nr. i), i CSRD, hvori det præciseres, hvilke virksomheder der vil være omfattet af individuel bæredygtighedsrapportering i anden fase, dvs. store virksomheder med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret.
- Stk. 1, litra b), nr. ii), erstatter artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra b), nr. ii), i CSRD, hvori det præciseres, hvilke virksomheder der vil være omfattet af konsolideret bæredygtighedsrapportering i anden fase, dvs. modervirksomheder i store koncerner med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit, på konsolideret grundlag, i løbet af regnskabsåret.
- Ved stk. 1, litra c), ophæves artikel 5, stk. 2, første afsnit, litra c), i CSRD for at afspejle udelukkelsen af børsnoterede SMV'er fra anvendelsesområdet.
- Ved stk. 2, litra a), udgår artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, litra a), i CSRD for at afspejle udelukkelsen af nogle af udstederne fra første fase fra anvendelsesområdet.
- Stk. 2, litra b), nr. i), erstatter artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, litra b), nr. i), i CSRD, hvori det præciseres, hvilke udstedere der vil være omfattet af individuel

bæredygtighedsrapportering i anden fase, dvs. udstedere, som er store virksomheder med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret.

- Stk. 2, litra b), nr. ii), erstatter artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, litra b), nr. ii), i CSRD, hvori det præciseres, hvilke udstedere der vil være omfattet af konsolideret bæredygtighedsrapportering i anden fase, dvs. udstedere, som er modervirksomheder i store koncerner med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit, på konsolideret grundlag, i løbet af regnskabsåret.
- Ved stk. 2, litra c), ophæves artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, litra c), i CSRD for at afspejle udelukkelsen af udstedere, som er SMV'er, fra anvendelsesområdet.

Ved artikel 4 ændres direktiv (EU) 2024/1760 (direktivet om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed, "CSDDD") med hensyn til følgende hovedpunkter: udvidelse af anvendelsesområdet med henblik på størst mulig harmonisering, målretning af due diligence som hovedregel til direkte forretningspartnere, ophævelse af forpligtelsen til at afbryde forretningsforbindelser som en sidste udvej, afgrænsning af begrebet "interessent" og yderligere begrænsning af de faser i due diligence-processen, som kræver samarbejde med interessenter, forlængelse af de intervaller, inden for hvilke virksomheder regelmæssigt skal overvåge due diligence-foranstaltningers tilstrækkelighed og effektivitet, præcisering af principperne vedrørende økonomiske sanktioner og ophævelse af "minimumsloftet" for bøder, fjernelse af aspekter vedrørende klausulen om civilretligt ansvar og reglerne vedrørende repræsentative søgsmål, ændring af bestemmelserne om gennemførelse af klimaomstillingsplanerne, ophævelse af revisionsklausulen vedrørende finansielle tjenesteydelser og fremskyndelse af Kommissionens vedtagelse af det første sæt (generelle) gennemførelsesretningslinjer. Navnlig gælder følgende:

- Stk. 1 erstatter artikel 1, stk. 1, litra c), i CSDDD for at bringe beskrivelsen af direktivets genstand i overensstemmelse med de foreslåede ændringer af artikel 22, stk. 1, vedrørende gennemførelsen af omstillingsplanerne for modvirkning af klimaændringer.
- Stk. 2 erstatter artikel 3, stk. 1, litra n), i CSDDD om definitionen af "interessenter" for at begrænse anvendelsesområdet for begrebet "interessenter" ved at forenkle definitionen og afgrænse den til arbejdstagere og deres repræsentanter samt til enkeltpersoner og samfundsgrupper, hvis rettigheder eller interesser (i tilfælde af faktiske negative indvirkninger) eller (i tilfælde af potentielle negative indvirkninger) kan blive "direkte" påvirket af virksomhedens, dens datterselskabers og dens forretningspartners produkter, tjenesteydelser og aktiviteter. Dette omfatter f.eks. enkeltpersoner eller samfundsgrupper i nærheden af anlæg, der drives af forretningspartnere, når de er direkte berørt af forurening (f.eks. olieudslip eller skadelige emissioner), eller oprindelige folk, hvis ret til jord eller ressourcer påvirkes direkte af, hvordan en forretningspartner erhverver, udvikler eller på anden måde gør brug af jord, skove eller vandområder.
- Stk. 3 erstatter artikel 4 i CSDDD om harmoniseringsniveauet for at udvide anvendelsesområdet for størst mulig harmonisering til flere andre bestemmelser i direktivet, der regulerer de centrale aspekter af due diligence-processen. Dette omfatter navnlig identifikationsforpligtelsen, forpligtelserne til at imødegå negative indvirkninger, der er blevet eller burde have været identificeret, og forpligtelsen til at indføre en klage- og underretningsmekanisme. Med forslaget anerkendes imidlertid også det forhold, at der er retlige grænser for, hvad der kan harmoniseres fuldt ud i et tværsektorielt rammedirektiv om social beskyttelse og miljøbeskyttelse, som i det væsentlige fastsætter en generel proces for gennemførelse af virksomhedernes

forpligtelse til at udvise rettidig omhu med hensyn til negative indvirkninger med tilknytning til forretningsaktiviteter. En udvidelse af den størst mulige harmonisering, som rækker ud over dette anvendelsesområde, risikerer at underminere menneskerettighederne – herunder arbejdstagerrettigheder – og miljøstandarder, både dem, der er gældende, og dem, der endnu ikke udviklet, f.eks. for at imødegå nye risici med tilknytning til nye produkter eller tjenesteydelser, mens de praktiske fordele ville være meget begrænsede. Hvis medlemsstaterne imødegår sådanne risici, navnlig på områder, hvor Unionen har begrænsede beføjelser såsom inden for arbejdsret, bør de ikke forhindres i at gøre dette, hvis de finder det nødvendigt for at regulere, hvordan forpligtelsen til at udvise rettidig omhu skal finde anvendelse under særlige omstændigheder.

- Ved stk. 4 ændres artikel 8 i CSDDD om identifikation og vurdering af faktiske og potentielle negative indvirkninger ved at erstatte stk. 2, litra b), og stk. 4 og ved at tilføje nye stykker 2a og 5, som vedrører aktivitetskæden:
 - for som hovedregel at begrænse due diligence-foranstaltninger til virksomhedernes egne aktiviteter, deres datterselskabers aktiviteter og, hvis de er knyttet til deres aktivitetskæder, deres direkte forretningspartners aktiviteter. Når det drejer sig om forretningsforbindelser, vil virksomhederne derfor efter en kortlægning af deres værdikæder kun skulle foretage en tilbundsgående vurdering af de direkte forretningspartnere. Samtidig anerkendes det i forslaget, at der kan være situationer, hvor virksomheder skal overveje forhold, der går videre end deres direkte forretningspartner, nemlig hvor de råder over troværdige oplysninger, der tyder på en negativ indvirkning på en indirekte forretningspartner. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis forretningsforbindelsens struktur hviler på et mangelfuldt økonomisk grundlag og tyder på, at den blev valgt for at fjerne en ellers direkte leverandør med skadelige aktiviteter fra virksomhedens ansvarsområde, hvis virksomheden har modtaget en klage eller er bekendt med troværdige NGO- eller medierapporter om skadelige aktiviteter hos en indirekte leverandør eller er bekendt med tidligere hændelser, der involverer leverandøren, eller hvis virksomheden gennem sine forretningskontakter har kendskab til problemer på en bestemt lokation (f.eks. et konfliktområde). I disse tilfælde bør virksomhederne pålægges at foretage en yderligere vurdering af situationen. Hvis vurderingen bekræfter sandsynligheden for eller eksistensen af den negative indvirkning, bør den anses for at være identificeret. Desuden bør en virksomhed bestræbe sig på at sikre, at dens adfærdskodeks – som er en del af dens due diligence-politik og fastsætter forventningerne til, hvordan menneskerettighederne, herunder arbejdstagerrettigheder, og miljøet beskyttes i forretningsaktiviteter – følges i hele aktivitetskæden (kontraktmæssig kaskadering). Dette stemmer overens med tilgangen i den tyske forsyningskædelov (Lieferkettensorgfaltspflicht-Gesetz), som indeholder lignende regler både med hensyn til fokus på direkte leverandører og de måder, hvorpå due diligence bør række ud over direkte leverandører på grundlag af de tilgængelige oplysninger. Virksomheden bør også tage hensyn til støtteforanstaltninger for SMV'er og
 - for yderligere at begrænse den afsmittende virkning for virksomheder med under 500 ansatte (dvs. SMV'er og små midcapselskaber) ved at begrænse den mængde oplysninger, som store virksomheder kan anmode om som led i kortlægningen af værdikæder, til de oplysninger, der er beskrevet i VSMV-standarden for bæredygtighedsrapportering, medmindre yderligere oplysninger

er nødvendige, f.eks. fordi standarderne ikke dækker en relevant indvirkning, og hvis sådanne oplysninger ikke med rimelighed kan fremskaffes på nogen anden måde.

- Stk. 5 og 6 erstatter henholdsvis artikel 10, stk. 6, og artikel 11, stk. 7, i CSDDD for så vidt angår tilbagetrækning med henblik på at ophæve forpligtelsen til at afbryde forretningsforbindelser i tilfælde af både faktiske og potentielle negative indvirkninger. Virksomheder kan befinde sig i situationer, hvor deres produktion i høj grad er afhængig af inputmaterialer fra en eller flere specifikke leverandører. Hvis en sådan leverandørs forretningsaktiviteter er forbundet med alvorlige negative indvirkninger, f.eks. børnearbejde eller betydelig miljøskade, og virksomheden uden held har udtømt alle due diligence-foranstaltninger til at imødegå disse indvirkninger, bør virksomheden samtidig som en sidste udvej suspendere forretningsforbindelsen og samtidig fortsat samarbejde med leverandøren om at finde en løsning, om muligt ved hjælp af en eventuel øget indflydelse som følge af suspensionen.
- Ved stk. 7 ændres artikel 13 om meningsfuldt samarbejde med interessenter, idet stk. 3, litra a), ændres og litra c) og e) udgår, for at præcisere, at virksomheder kun skal samarbejde med "relevante" interessenter, hvorved det understreges, at virksomheder ikke skal høre alle mulige interessentgrupper, men kan begrænse sig til de interessenter, der har en forbindelse til den specifikke fase i den due diligence-proces, der gennemføres (f.eks. berørte enkeltpersoner, når de udformer en afhjælpende foranstaltning). Desuden medfører de foreslåede ændringer en yderligere afgrænsning af de faser i due diligence-processen, hvor virksomhederne skal samarbejde med interessenter.
- Ved stk. 8 ændres artikel 15 i CSDDD om overvågning for at forlænge de intervaller, inden for hvilke virksomhederne regelmæssigt skal overvåge due diligence-foranstaltningers tilstrækkelighed og effektivitet, fra ét år til fem år. Dette vil reducere byrderne betydeligt, ikke kun for virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, men også for deres forretningspartnere, ofte SMV'er, som risikerer at modtage (detaljerede) anmodninger om oplysninger som led i disse overvågningsforløb. Samtidig anerkendes det i forslaget, at forretningsforbindelser samt de risici og indvirkninger, der opstår som følge af de aktiviteter, der er indgået i sådanne forretningsforbindelser, kan udvikle sig over tid, undertiden endda inden for korte tidsrammer. Desuden kan de foranstaltninger, der træffes for at imødegå potentielle eller faktiske indvirkninger, vise sig at være utilstrækkelige eller ineffektive på grundlag af de erfaringer, der er gjort med at gennemføre dem, og der kan opstå tegn herpå inden datoen for den næste regelmæssige vurdering. Virksomheden bør derfor foretage ad hoc-vurderinger i disse situationer.
- Ved stk. 9 ændres artikel 19, stk. 3, i CSDDD for at indføre krav om, at Kommissionen stiller sine generelle retningslinjer til rådighed med praktisk vejledning og bedste praksis for, hvordan due diligence gennemføres i overensstemmelse med direktivet inden et halvt år.
- Ved stk. 10 ændres artikel 22, stk. 1, vedrørende virksomhedernes omstillingsplaner for modvirkning af klimaændringer med henblik på at sikre større juridisk klarhed og overensstemmelse mellem CSDDD og ordningen for bæredygtighedsrapportering i CSRD. Mere specifikt indfører forslaget en ændring vedrørende kravet om at gennemføre omstillingsplanen til modvirkning af klimaændringer. I forslaget gøres det klart, at planen bør omfatte planlagte og iværksatte gennemførelsestiltag.

Vedtagelsen af planen og dens oprindelige og ajourførte udformning er fortsat underlagt administrativt tilsyn.

- Stk. 11 erstatter artikel 27, stk. 4, for så vidt angår pålæggelse af økonomiske sanktioner som led i offentlig håndhævelse. I den nuværende tekst til artikel 27 præciseres det allerede, at der, "[n]år det besluttet, om der skal pålægges sanktioner, og hvis sådanne sanktioner pålægges, ved fastlæggelsen af arten af og et passende niveau herfor", skal tages behørigt hensyn til en række faktorer, der afgør overtrædelsens grovhed (navnlig overtrædelsens art, grovhed og varighed samt alvoren af de indvirkninger, der følger af overtrædelsen), og om der er tale om formildende omstændigheder (f.eks. om der er foretaget investeringer og givet eventuel målrettet støtte) eller skærpende omstændigheder (f.eks. gentagne overtrædelser). Derudover fastsættes det i bestemmelsen, at sanktioner, der pålægges, skal være "effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning". Dette stemmer overens med lignende bestemmelser i andre EU-retsakter, f.eks. den generelle forordning om databeskyttelse. Samtidig med at direktivet ikke pålægger medlemsstaterne at fastsætte et maksimumsbeløb for eventuelle bøder (dvs. et "loft"), fastsætter det, at hvis medlemsstaterne alligevel beslutter at gøre dette, må et sådant loft "ikke være mindre end 5 % af virksomhedens nettoomsætning på verdensplan". Formålet med at indføre denne bestemmelse er at sikre lige vilkår i Unionen, idet det forhindres, at medlemsstaterne fastsætter et loft på et niveau, der ville underminere effektiviteten og den afskrækkende virkning af eventuelle bøder, der pålægges virksomheder under deres jurisdiktion. Denne bestemmelse har imidlertid skabt forvirring. Mens et sådant loft ikke siger noget om de faktiske bøder, der er pålagt i en bestemt sag, er det til tider blevet misfortolket som et minimumsbødebeløb. For at afklare situationen behandler de foreslåede ændringer problematikken vedrørende lige konkurrencevilkår på anden vis, nemlig ved at pålægge Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne at udarbejde retningslinjer for bøder (et instrument, der også findes på andre områder, f.eks. inden for konkurrencelovgivning og databeskyttelse) og ved at forbyde medlemsstaterne at fastsætte et bødeloft, der vil forhindre tilsynsmyndighederne i at pålægge sanktioner i overensstemmelse med de faktorer og principper, der er fastsat i artikel 27, stk. 1 og 2. Desuden ophæver forslaget kravet om, at bøden skal stå i et rimeligt forhold til virksomhedens nettoomsætning på verdensplan.
- Stk. 12 ændrer artikel 29 i CSDDD for så vidt angår civilretligt ansvar, idet stk. 1, stk. 3, litra d), og stk. 7 udgår, og stk. 2, 4 og 5 ændres:
 - for at ophæve direktivets specifikke EU-dækkende civilretlige ansvarsordning. I overensstemmelse med direktivets centrale mål om at sikre beskyttelse af ofre mod krænkelse af menneskerettighederne og miljøskade som følge af forretningsaktiviteter fastholder de foreslåede ændringer samtidig kravene om effektiv adgang til domstolsprøvelse, herunder retten til fuld erstatning, hvis en virksomhed er blevet holdt ansvarlig for manglende overholdelse af dette direktivs due diligence-krav i overensstemmelse med national ret, og hvis en sådan manglende overholdelse har forvoldt skade, samtidig med at virksomhederne beskyttes mod overkompensation.
 - i betragtning af de forskellige regler og traditioner, der findes på nationalt plan, når det drejer sig om at tillade repræsentative søgsmål, for at slette det specifikke krav i direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering i denne henseende og,

- af samme grund, ved at fjerne kravet om, at medlemsstaterne skal sikre, at reglerne om civilretligt ansvar finder overordnet præceptiv anvendelse, i tilfælde hvor den ret, der finder anvendelse på krav i denne henseende, ikke er en medlemsstats nationale ret.
- Ved stk. 13 ophæves artikel 36, stk. 1, i CSDDD og udgår direktivets første revisionsklausul, hvorved det kræves, at Kommissionen "senest 26. juli 2026" forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om nødvendigheden af at fastsætte yderligere krav om due diligence i forbindelse med bæredygtighed, der er skræddersyet til regulerede finansielle virksomheder med hensyn til levering af finansielle tjenesteydelser og udøvelse af investeringsaktiviteter, og mulighederne for sådanne due diligence-krav samt deres indvirkninger. Det foreslås at lade denne revisionsklausul udgå, da den ikke giver tid til at tage hensyn til erfaringerne med den nyligt fastlagte generelle due diligence-ramme.

I henhold til artikel 5 skal medlemsstaterne gennemføre nærværende direktiv senest den [12 måneder efter dets ikrafttræden] og meddele Kommissionen teksten til deres gennemførelsesforanstaltninger.

I artikel 6 præciseres det, at dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence i forbindelse med bæredygtighed

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁰,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse af 11. februar 2025 med titlen "Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling"²¹ fremlagde Europa-Kommissionen en vision for en gennemførelses- og forenklingsdagsorden, der giver hurtige og synlige forbedringer for mennesker og erhvervslivet i praksis. Dette kræver mere end en trinvis tilgang, og Unionen skal skride til dristig handling for at nå dette mål. Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, medlemsstaternes myndigheder på alle niveauer og interessenter vil skulle arbejde sammen om at strømline og forenkle regler på EU-plan, nationalt og regionalt plan samt om at gennemføre politikker på mere effektiv vis.
- (2) I forbindelse med Kommissionens tilsagn om at reducere rapporteringsbyrden og øge konkurrenceevnen er det nødvendigt at ændre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF²², 2013/34/EU²³, (EU) 2022/2464²⁴ og (EU) 2024/1760²⁵, samtidig med at

²⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

²¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 11. februar 2025: Et enklere og hurtigere Europa: Meddelelse om gennemførelse og forenkling" (COM(2025) 47 final).

²² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

de politiske mål i den europæiske grønne pagt²⁶ og handlingsplanen for bæredygtig finansiering²⁷ opretholdes.

- (3) I henhold til artikel 26a, stk. 1, i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne sikre, at revisorer og revisionsfirmaer udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med standarder for erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed, der skal vedtages af Kommissionen. I henhold til nævnte direktivs artikel 26a, stk. 3, skal Kommissionen vedtage disse standarder senest den 1. oktober 2026. Virksomhederne har udtrykt betænkeligheder ved det arbejde, der udføres af udbydere af erklæringsydelser, og har givet udtryk for, at der er behov for fleksibilitet i tilknytning til håndteringen af specifikke risici og kritiske problematikker, der er identificeret med hensyn til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. For at Kommissionen kan tage hensyn til disse betænkeligheder bør den gives større fleksibilitet i forbindelse med vedtagelsen af disse standarder. Under alle omstændigheder vil Kommissionen senest i 2026 udstede målrettede retningslinjer for erklæringsopgaver, som præciserer de nødvendige procedurer, som udbydere af erklæringsydelser skal gennemføre som led i deres erklæringsopgaver med begrænset sikkerhed, inden den vedtager standarderne ved hjælp af en delegeret retsakt.
- (4) Ved artikel 26a, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 2006/43/EF tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage standarder for erklæringsopgaver med høj grad af sikkerhed senest den 1. oktober 2028 efter en vurdering af gennemførligheden heraf. For at undgå en stigning i virksomhedernes omkostninger ved erklæringsopgaver bør kravet om at vedtage sådanne standarder for erklæringsopgaver med høj grad af sikkerhed ophæves.
- (5) I henhold til artikel 19a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal store virksomheder og små og mellemstore virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret EU-marked, undtagen mikrovirksomheder, udarbejde og offentliggøre en bæredygtighedsredegørelse på individuelt niveau. For at mindske virksomhedernes rapporteringsbyrde bør forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre en bæredygtighedsredegørelse på individuelt niveau begrænses til at omfatte store virksomheder med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret. I betragtning af at en virksomhed for at være stor skal overskride to af de tre kriterier i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU, betyder dette, at en virksomhed for at være omfattet af rapporteringskravene skal have mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret og enten en nettoomsætning på over 50 mio. EUR eller en balancesum på over 25 mio. EUR.

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (EUT L 322 af 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1760 af 13. juni 2024 om virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og forordning (EU) 2023/2859 (EUT L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

²⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 11. december 2019 "Den europæiske grønne pagt" (COM(2019) 640 final).

²⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 8. marts 2018 — "Handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst" (COM(2018) 097 final).

- (6) Der skal skabes balance mellem målene for datagenerering og reduktion af den administrative byrde. Bæredygtighedsrapportering for store virksomheder med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, herunder de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852²⁸, er absolut nødvendige for forståelsen af omstillingen til en klimaneutral økonomi. På grundlag af den balance, der skal skabes mellem målene om datagenerering og reduktion af den administrative byrde, bør store virksomheder, der er omfattet af det nye anvendelsesområde for bæredygtighedsrapportering, og som har en nettoomsætning på højst 450 000 000 EUR i løbet af regnskabsåret, have mulighed for at fremlægge de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, på en mere fleksibel måde. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at fastsætte regler, der supplerer rapporteringsordningen for disse virksomheder. Det bør navnlig gøres klart, at Kommissionen har beføjelse til at præcisere rapporteringsordningen for aktiviteter, der kun delvist er i overensstemmelse med klassificeringssystemet.
- (7) I artikel 1, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU præciseres det, at kreditinstitutter og forsikringsselskaber, der er store virksomheder eller små og mellemstore virksomheder – med undtagelse af mikrovirksomheder – som har værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret EU-marked, er omfattet af de krav om bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i nævnte direktiv, uanset deres retlige form. I betragtning af at anvendelsesområdet for bæredygtighedsrapportering på individuelt niveau bør afgrænses til store virksomheder med mere end 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, bør denne afgrænsning af anvendelsesområdet også gælde for kreditinstitutter og forsikringsselskaber.
- (8) Den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF), der er oprettet ved EFSF-rammeaftalen, er underlagt kravene om bæredygtighedsrapportering i direktiv 2013/34/EU, til trods for at den er undtaget fra den ordning for bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF²⁹ i henhold til nævnte direktivs artikel 8. Selvom EFSF er en stor virksomhed, der er stiftet i en retlig form, der indgår på listen i bilag I til direktiv 2013/34/EU, råder den over et mandat – dvs. at sikre finansiell stabilitet i Unionen ved at yde midlertidig finansiell bistand til medlemsstater, der har euroen som valuta – som stort set svarer til det mandat, der gælder for den europæiske stabilitetsmekanisme (ESM), som ikke er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering. For at EFSF kan nyde godt af samme behandling som ESM for så vidt angår bæredygtighedsrapportering og for at sikre overensstemmelse med undtagelsesordningen i direktiv 2004/109/EF, bør EFSF undtages fra den ordning for bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i direktiv 2013/34/EU.
- (9) I henhold til artikel 19a, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU skal virksomheder rapportere oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og om dens værdikæde. Det er nødvendigt at reducere rapporteringsbyrden for virksomheder i værdikæden, som ikke er forpligtet til at rapportere om deres bæredygtighed. Med henblik på rapportering af

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 39 af 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

bæredygtighedsoplysninger på individuelt eller konsolideret niveau, jf. kravene i direktiv 2013/34/EU, og uden at det berører Unionens krav om at gennemføre en due diligence-procedure, bør den rapporterende virksomhed derfor ikke bestræbe sig på at fremskaffe oplysninger fra virksomheder i dens værdikæde – der er etableret i eller uden for Unionen, og som i gennemsnit har op til 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret – som rækker ud over de oplysninger, der er beskrevet i standarderne til frivillig brug for virksomheder, der ikke er forpligtet til at rapportere om deres bæredygtighed. Den rapporterende virksomhed bør dog have mulighed for fra sådanne virksomheder i sin værdikæde at fremskaffe eventuelle supplerende bæredygtighedsoplysninger, der almindeligvis deles mellem virksomheder i den pågældende sektor. Virksomheder, der rapporterer om deres værdikæde i overensstemmelse med disse begrænsninger, skal anses for at overholde forpligtelsen til at rapportere om deres bæredygtighed. Udbydere af erklæringsydelser bør udarbejde deres udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen under overholdelse af virksomhedernes forpligtelse til ikke at bestræbe sig på at fremskaffe oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde med op til 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, som rækker ud over de oplysninger, der er beskrevet i standarderne til frivillig brug for virksomheder, der ikke er forpligtet til at rapportere om deres bæredygtighed. Med henblik herpå bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt for at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for virksomheder, der ikke er forpligtet til at rapportere om deres bæredygtighed. Disse standarder bør stå i et rimeligt forhold til målet og være relevante for disse virksomheders kapaciteter og særlige kendetegn og for deres aktiviteterets omfang og kompleksitet. Når det er muligt, bør nævnte standarder også angive den struktur, der skal anvendes til at fremlægge disse oplysninger.

- (10) Ved artikel 29c, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU gives små og mellemstore virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret EU-marked, små og ikkekomplekse institutter og captive-(gen)forsikringsselskaber mulighed for at rapportere bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med det afgrænsede sæt standarder, der skal vedtages af Kommissionen. I betragtning af at små og mellemstore virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret EU-marked, bør udelukkes fra kravene om bæredygtighedsrapportering, bør Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering for disse små og mellemstore virksomheder ophæves.
- (11) Ved artikel 19a, stk. 7, i direktiv 2013/34/EU gives små og mellemstore virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret EU-marked, mulighed for at fravælge bæredygtighedsrapportering i de første to år, hvor disse krav anvendes. I betragtning af at små og mellemstore virksomheder bør udelukkes fra kravene om bæredygtighedsrapporteringen, bør bestemmelsen om den toårige fravalgsmulighed udgå.
- (12) I henhold til artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal modervirksomheder i store koncerner udarbejde og offentliggøre en bæredygtighedsredegørelse på konsolideret niveau. For at reducere rapporteringsbyrden for disse modervirksomheder bør anvendelsesområdet for denne forpligtelse afgrænses til modervirksomheder i store koncerner, som i gennemsnit har mere end 1 000 ansatte, på konsolideret grundlag, i løbet af regnskabsåret.
- (13) Ved artikel 29b, stk. 1, tredje afsnit, i direktiv 2013/34/EU tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage sektorspecifikke rapporteringsstandarder ved hjælp af delegerede retsakter, idet et første sæt af sådanne standarder skal vedtages senest den

30. juni 2026. For at undgå en stigning i antallet af foreskrevne datapunkter, som virksomhederne bør rapportere, bør denne beføjelse ophæves.

- (14) I henhold til artikel 29b, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU skal standarder for bæredygtighedsrapportering ikke fastsætte fremlæggelse af oplysninger, der kræver, at virksomheder fremskaffer oplysninger fra små og mellemstore virksomheder i deres værdikæde som rækker ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret EU-marked. I betragtning af at små og mellemstore virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret EU-marked, bør udelukkes fra kravene om bæredygtighedsrapportering, og for at reducere rapporteringsbyrden for virksomheder i værdikæden, som ikke er forpligtet til at rapportere om deres bæredygtighed, bør standarderne for bæredygtighedsrapportering ikke fastsætte fremlæggelse af oplysninger, der kræver, at virksomheder fremskaffer oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde med op til 1 000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, som rækker ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til standarderne for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for virksomheder, der ikke er forpligtet til at rapportere om deres bæredygtighed.
- (15) I henhold til artikel 29d i direktiv 2013/34/EU skal virksomheder, der er underlagt kravene i dette direktivs artikel 19a og 29a, udarbejde deres ledelsesberetninger eller konsoliderede ledelsesberetninger, i det omfang det er relevant, i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815³⁰, og opmærke deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysningerne til fremlæggelse fastlagt i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852³¹, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der skal beskrives i nævnte delegerede forordning. For at skabe klarhed for virksomhederne bør det præciseres, at indtil sådanne regler om opmærkning af bæredygtighedsrapportering er vedtaget ved hjælp af en delegeret forordning, bør virksomheder ikke være forpligtet til at opmærke deres bæredygtighedsrapportering.
- (16) I henhold til artikel 33, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU har medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer et kollektivt ansvar for at sikre, at følgende dokumenter udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i nævnte direktiv. For at give virksomhederne fleksibilitet og reducere deres rapporteringsbyrde bør det præciseres, at det kollektive ansvar, der påhviler medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, for overholdelse af kravene i nævnte direktivs artikel 29d for så vidt angår digitalisering af ledelsesberetningen, er begrænset til dens offentliggørelse i det fælles elektroniske format, herunder opmærkning af den deri indeholdte bæredygtighedsrapportering.
- (17) I henhold til artikel 40a, stk. 1, fjerde og femte afsnit, i direktiv 2013/34/EU skal en tredjelandsvirksomheds dattervirksomhed i Unionen, der har en nettoomsætning på

³⁰ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2018/815/oj).

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

over 150 mio. EUR i Unionen, eller, hvis en sådan dattervirksomhed ikke findes, en filial i Unionen, der har en nettoomsætning på over 40 mio. EUR, offentliggøre og tilgængeliggøre bæredygtighedsoplysninger på koncernniveau for tredjelandsmodervirksomheden. For at bringe nettoomsætningstærsklen i øget overensstemmelse med de kriterier, der anvendes til at definere, hvilke virksomheder der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2024/1760, bør denne tærskel for tredjelandsvirksomheden hæves fra 150 000 000 EUR til 450 000 000 EUR. Af hensyn til sammenhæng og reduktion af byrden bør den størrelse, ud fra hvilken en dattervirksomhed og en filial kan være omfattet af artikel 40a, justeres. Dattervirksomhedens størrelse bør være den samme som for en stor virksomhed, mens kriterierne for filialens nettoomsætning bør hæves fra 40 000 000 EUR til 50 000 000 EUR for at bringe den i overensstemmelse med nettoomsætningstærsklen for store virksomheder.

- (18) I artikel 5, stk. 2, første afsnit, i direktiv (EU) 2022/2464 fastsættes de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende de krav om bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i direktiv 2013/34/EU, med forskellige datoer afhængigt af den pågældende virksomheds størrelse. I betragtning af at anvendelsesområdet for de individuelle krav om bæredygtighedsrapportering bør reduceres til kun at omfatte store virksomheder med mere end 1000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, og at anvendelsesområdet for de konsoliderede krav om bæredygtighedsrapportering bør reduceres tilsvarende, bør kriterierne for fastsættelse af anvendelsesdatoerne tilpasses, og henvisningen til små og mellemstore virksomheder med værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret EU-marked, bør udgå.
- (19) I artikel 5, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv (EU) 2022/2464 fastsættes de datoer, fra hvilke medlemsstaterne skal anvende de krav om bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i direktiv 2004/109/EF, med forskellige datoer afhængigt af den pågældende udsteders størrelse. I betragtning af at anvendelsesområdet for de individuelle krav om bæredygtighedsrapportering bør reduceres til kun at omfatte store virksomheder med mere end 1000 ansatte i gennemsnit i løbet af regnskabsåret, og at anvendelsesområdet for de konsoliderede krav om bæredygtighedsrapportering bør reduceres tilsvarende, bør kriterierne for fastsættelse af anvendelsesdatoerne tilpasses, og henvisningen til små og mellemstore virksomheder bør udgå.
- (20) I henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1760 må medlemsstaterne ikke i deres nationale ret indføre bestemmelser på det område, der er omfattet af direktivet om due diligence-forpligtelser på menneskerettigheds- og miljøområdet, som afviger fra dem, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 8, stk. 1 og 2, artikel 10, stk. 1. For at sikre, at medlemsstaterne ikke går videre end nævnte direktiv, og for at undgå, at der skabes et fragmenteret lovgivningsmæssigt landskab, der resulterer i retsusikkerhed og unødvendige byrder, bør bestemmelserne om fuld harmonisering i direktiv (EU) 2024/1760 udvides til at omfatte yderligere bestemmelser, der regulerer de centrale aspekter af due diligence-processen. Det omfatter navnlig identifikationsforpligtelsen, forpligtelserne til at imødegå negative indvirkninger, der er blevet eller burde have været identificeret, forpligtelserne til i visse tilfælde at samarbejde med interessenter og forpligtelsen til at indføre en klage- og underretningsmekanisme. Samtidig bør medlemsstaterne have mulighed for at indføre skærpede eller mere specifikke bestemmelser om andre aspekter, herunder for at imødegå nye risici med tilknytning til nye produkter eller tjenesteydelser.
- (21) Ved artikel 5 i direktiv (EU) 2024/1760 forpligtes medlemsstaterne til at sikre, at store virksomheder over en vis størrelse gennemfører risikobaseret due diligence på

menneskerettigheds- og miljøområdet. For at mindske byrderne for virksomheder, der skal opfylde denne forpligtelse, bør den påkrævede due diligence som hovedregel begrænses til virksomhedens egne aktiviteter, dens datterselskabers eller forretningspartners aktiviteter ("tier 1"). Når det drejer sig om forretningsforbindelser, bør virksomhederne efter at have kortlagt deres aktivitetskæder derfor kun være forpligtet til at foretage tilbundsgående vurderinger af direkte forretningspartnere. Virksomhederne bør dog overveje forhold, der går videre end deres direkte forretningsforbindelser, hvis de råder over troværdige oplysninger, der tyder på en negativ indvirkning på en indirekte forretningspartner. Troværdige oplysninger er oplysninger af objektiv karakter, der gør det muligt for virksomheden at konkludere, at der er rimelig sandsynlighed for, at oplysningerne er korrekte. Dette kan være tilfældet, hvis den pågældende virksomhed har modtaget en klage eller er i besiddelse af oplysninger, f.eks. gennem troværdige medierapporter eller NGO-rapporter, rapporter om nylige hændelser eller gennem tilbagevendende problemer på bestemte lokationer om sandsynlige eller faktiske skadelige aktiviteter på en indirekte forretningspartner. Hvis virksomheden råder over sådanne oplysninger, bør den foretage en tilbundsgående vurdering. Virksomhederne bør også foretage tilbundsgående vurderinger med hensyn til negative indvirkninger, der opstår ud over deres direkte forretningspartner, hvis strukturen i denne forretningsforbindelse hviler på et mangelfuldt økonomisk grundlag og tyder på, at den blev valgt for at fjerne en ellers direkte leverandør med skadelige aktiviteter fra virksomhedens ansvarsområde. Hvis den tilbundsgående vurdering bekræfter sandsynligheden for eller eksistensen af den negative indvirkning, bør den således anses for at være identificeret. Desuden bør virksomhederne bestræbe sig på at sikre, at deres adfærdskodeks – som er en del af deres due diligence-politik og fastsætter forventningerne til, hvordan menneskerettighederne, herunder arbejdstagerrettigheder, og miljøet beskyttes i forretningsaktiviteter – følges i hele aktivitetskæden i overensstemmelse med kontraktmæssig kaskadering og støtte til SMV'er.

- (22) For at begrænse den afsmittende virkning for små og mellemstore virksomheder og små midcapselskaber, når det drejer sig om at kortlægge værdikæden for at identificere negative indvirkninger, bør store virksomheder begrænse anmodninger om oplysninger til de oplysninger, der er beskrevet i de standarder til frivillig brug, der er omhandlet i artikel 29a i direktiv 2013/34/EU, medmindre de har brug for yderligere oplysninger for at foretage kortlægningen, og de ikke med rimelighed kan fremskaffe disse oplysninger på nogen anden måde.
- (23) Virksomheder kan befinde sig i situationer, hvor deres produktion i høj grad er afhængig af inputmaterialer fra en eller flere specifikke leverandører. Hvis en sådan leverandørs forretningsaktiviteter er forbundet med alvorlige negative indvirkninger, herunder børnearbejde eller betydelig miljøskade, og virksomheden uden held har udtømt alle due diligence-foranstaltninger til at imødegå nævnte indvirkninger, bør virksomheden samtidig som en sidste udvej suspendere forretningsforbindelsen og samtidig fortsat samarbejde med leverandøren om at finde en løsning, om muligt ved hjælp af en eventuel øget indflydelse som følge af suspensionen.
- (24) For at mindske byrderne for virksomhederne, og for at gøre samarbejde med interessenter mere forholdsmæssigt afpasset, bør virksomhederne kun være forpligtet til at samarbejde med arbejdstagere, deres repræsentanter, herunder fagforeninger, og enkeltpersoner og samfundsgrupper, hvis rettigheder eller interesser er berørt eller kan blive direkte berørt af virksomhedens, dens datterselskabers og dens forretningspartners produkter, tjenesteydelser og aktiviteter, og som har tilknytning

til den specifikke fase i den due diligence-proces, der gennemføres. Dette omfatter enkeltpersoner eller samfundsgrupper i nærheden af anlæg, der drives af forretningspartnere, når disse enkeltpersoner eller samfundsgrupper er direkte berørt af forurening, eller oprindelige folk, hvis ret til jord eller ressourcer påvirkes direkte af, hvordan en forretningspartner erhverver, udvikler eller på anden måde gør brug af jord, skove eller vandområder. Desuden bør samarbejde med interessenter kun være påkrævet i forbindelse med visse dele af due diligence-processen, nemlig i identifikationsfasen, med henblik på udviklingen af (forbedrede) handlingsplaner og på udformningen af afhjælpende foranstaltninger.

- (25) For at mindske virksomhedernes administrative byrder bør Kommissionens frist for vedtagelse af generelle retningslinjer for due diligence fremskyndes til den 26. juli 2026. Sideløbende hermed bør fristen for anvendelse af direktiv (EU) 2024/1760 for den første gruppe virksomheder udsættes til den 26. juli 2028 i overensstemmelse med direktiv (EU) XXX/XXX³². Dette toårige interval bør give virksomhederne tilstrækkelig tid til at tage hensyn til den praktiske vejledning og bedste praksis i Kommissionens retningslinjer, når de gennemfører due diligence-foranstaltninger.
- (26) For at sikre, at direktiv (EU) 2024/1760 bringes i øget overensstemmelse med den ordning for bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i direktiv (EU) 2022/2464, bør kravet om at gennemføre omstillingsplanen til modvirkning af klimaændringer erstattes af en præcisering af, at virksomhedernes forpligtelse til at vedtage en omstillingsplan omfatter en beskrivelse af planlagte og iværksatte gennemførelsestiltag. Forpligtelsen til at vedtage planen og dens oprindelige og ajourførte udformning er fortsat underlagt administrativt tilsyn.
- (27) I henhold til artikel 27, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1760 skal medlemsstaterne fastsætte sanktioner, der skal være "effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning". I henhold til nævnte direktivs artikel 27, stk. 2, skal medlemsstaterne, når de beslutter, om der skal pålægges sanktioner, og i bekræftende fald, når de fastlægger deres art og et passende niveau herfor, tage behørigt hensyn til en række faktorer, der afgør overtrædelsens grovhed og formildende eller skærpende omstændigheder. I henhold til nævnte direktivs artikel 27, stk. 4, skal medlemsstaterne basere eventuelle pålagte økonomiske sanktioner på den pågældende virksomheds nettoomsætning på verdensplan. Henset til den omstændighed, at medlemsstaterne allerede skal tage hensyn til den række af faktorer, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 27, stk. 2, er behovet for at basere økonomiske sanktioner på den pågældende virksomheds nettoomsætning på verdensplan imidlertid overflødigt. For at sikre lige vilkår i hele Unionen bør det dog forbydes medlemsstaterne i deres nationale ret at indføre et loft over økonomiske sanktioner, der pålægges virksomheder under deres jurisdiktion, og som ville forhindre tilsynsmyndighederne i at pålægge sanktioner i overensstemmelse med de faktorer, der er fastsat i artikel 27, stk. 2. For at harmonisere håndhævelsespraksis i hele Unionen bør Kommissionen desuden i samarbejde med medlemsstaterne udarbejde retningslinjer for at bistå tilsynsmyndighederne med at fastsætte sanktionsniveauet.
- (28) For at begrænse eventuelle risici for retssager med tilknytning til den harmoniserede civile retlige ansvarsordning i direktiv (EU) 2024/1760 bør den specifikke EU-ansvarsordning, der i øjeblikket er fastsat i nævnte direktivs artikel 29, stk. 1, ophæves. Samtidig bør medlemsstaterne i henhold til både folkeretten og EU-retten

³²

Direktiv (EU) 2025/XX af..... .

være forpligtet til at sikre, at ofre for negative indvirkninger har effektiv adgang til domstolsprøvelse, og til at garantere deres ret til effektive retsmidler som fastsat i artikel 2, stk. 3, i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, artikel 8 i verdenserklæringen om menneskerettigheder, artikel 9, stk. 3, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen) og artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Hvis en virksomhed holdes ansvarlig for manglende overholdelse af de due diligence-krav, der er fastsat i direktiv (EU) 2024/1760, og hvis en sådan undladelse har forvoldt skade, bør medlemsstaterne derfor sikre, at ofre kan modtage fuld erstatning, som bør ydes i overensstemmelse med effektivitets- og ækvivalensprincipperne, samtidig med at en afvejning heraf gennem sikkerhedsforanstaltninger bør forhindre overkompensation. I betragtning af de forskellige regler og traditioner, der findes på nationalt plan, når det drejer sig om at tillade repræsentative søgsmål, bør det specifikke krav i denne henseende i direktiv (EU) 2024/1760 udgå. Det forhold, at et sådant krav udgår berører ikke nogen af bestemmelserne i gældende national ret, der giver en fagforening, en ikkestatslig menneskerettigheds- eller miljøorganisation, en anden ikkestatslig organisation eller en national menneskerettighedsinstitution bemyndigelse til at anlægge søgsmål for at håndhæve den påståede skadelidtes rettigheder eller give støtte i sådanne sager, der anlægges direkte af en sådan part. Kravet om, at medlemsstaterne skal sikre, at reglerne om civilretligt ansvar finder overordnet præceptiv anvendelse, i tilfælde hvor den ret, der finder anvendelse på krav i denne henseende, ikke er en medlemsstats nationale ret, bør af samme grund udgå. Det forhold, at et sådant krav udgår, begrænser ikke medlemsstaternes mulighed for at fastsætte, at de bestemmelser i national ret, der gennemfører artikel 29 i direktiv (EU) 2024/1760, finder præceptiv anvendelse i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EF) nr. 864/2007, i tilfælde hvor den ret, der finder anvendelse på krav herom, ikke er en medlemsstats nationale ret.

- (29) I medfør af artikel 36, stk. 1, i direktiv (EU) 2024/1760 er Kommissionen forpligtet til senest den 26. juli 2026 at forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om nødvendigheden af at fastsætte yderligere krav om due diligence i forbindelse med bæredygtighed, der er skræddersyet til regulerede finansielle virksomheder med hensyn til levering af finansielle tjenesteydelser og udøvelse af investeringsaktiviteter, og mulighederne for sådanne due diligence-krav og deres indvirkninger. Da denne revisionsklausul ikke giver tid til at tage hensyn til erfaringerne med den nyligt fastlagte generelle due diligence-ramme, bør den ophæves.
- (30) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (31) Direktiv 2006/43/EF, direktiv 2013/34/EU, direktiv (EU) 2022/2464 og direktiv (EU) 2024/1760 bør derfor ændres –

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/43/EF

I direktiv 2006/43/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 26a, stk. 3, affattes således:

"3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 48a for at supplere dette direktiv med henblik på at fastsætte standarder for erklæringer med begrænset sikkerhed, der fastlægger de procedurer, som revisoren eller revisorerne og revisionsfirmaet eller -firmaerne skal følge, når de udarbejder konklusioner baseret på erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, herunder opgaveplanlægning, risikoovervejelse og reaktion på risici, og den type konklusioner, der skal medtages i erklæringen om bæredygtighedsrapportering, eller, hvor det er relevant, i revisionspåtegningen.

Kommissionen kan kun vedtage de i første afsnit omhandlede erklæringsstandarder, såfremt disse standarder:

- a) er udviklet på passende vis, under offentligt tilsyn og på en gennemsigtig måde
- b) bidrager til at give den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering en høj grad af troværdighed og kvalitet, og
- c) er i Unionens offentlige interesse."

- 2) Artikel 48a, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 26a, stk. 3, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode."

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2013/34/EU

I direktiv 2013/34/EU foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

- a) I stk. 3 affattes indledningen således:

"De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i dette direktivs artikel 19a, 19b, 29a, 29aa, 29d, 30 og 33, artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), artikel 34, stk. 2 og 3, og artikel 51, finder også anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende følgende virksomheder, uanset deres retlige form, forudsat at de er store virksomheder, som på balancetidspunktet overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret:"

- b) Stk. 4 affattes således:

"4. De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i artikel 19a, 29a og 29d, finder hverken anvendelse på Den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF), der er oprettet ved EFSF-rammeaftalen, eller på de

finansielle produkter, der er omhandlet i artikel 2, nr. 12), litra b) og f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>)."

2) I artikel 19a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Store virksomheder, som på balancetidspunktet overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret, skal i deres i ledelsesberetning medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation."

b) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

"De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal i givet fald indeholde oplysninger om virksomhedens egne aktiviteter og om dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder med henblik på rapportering af bæredygtighedsoplysninger, jf. dette direktivs krav, ikke bestræber sig på at fremskaffe oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde – som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret – som rækker ud over de oplysninger, der er beskrevet i de i artikel 29ca omhandlede standarder til frivillig brug, bortset fra supplerende bæredygtighedsoplysninger, der almindeligvis deles mellem virksomheder i den pågældende sektor. Virksomheder, der rapporterer de nødvendige værdikædeoplysninger uden at rapportere oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde, som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret, som rækker ud over de oplysninger, der er beskrevet i de i artikel 29ca omhandlede standarder til frivillig brug, bortset fra supplerende bæredygtighedsoplysninger, der almindeligvis deles mellem virksomheder i den pågældende sektor, anses for at have opfyldt forpligtelsen til at rapportere de i dette stykke fastsatte værdikædeoplysninger."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Første afsnit berører ikke EU-krav til virksomheder om at gennemføre due diligence-procedurer."

c) Stk. 6 og 7 udgår.

3) Som artikel 19b indsættes følgende:

Valgfri rapportering i henhold til klassificeringssystemet for visse virksomheder

1. Uanset artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 skal medlemsstaterne sikre, at virksomheder som omhandlet i dette direktivs artikel 19a, stk. 1, som på balancepunktet ikke overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR i løbet af regnskabsåret, anvender stk. 2, 3 og 4 i dette direktiv.

2. En virksomhed som omhandlet i stk. 1, som hævder, at dens aktiviteter er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til artikel 3 og 9 i forordning (EU) 2020/852, eller til økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse krav i denne bestemmelse, skal i sin ledelsesberetning medtage oplysninger om, hvordan og i hvilket omfang dens aktiviteter er knyttet til disse økonomiske aktiviteter.

3. Navnlig skal en ikkefinansiel virksomhed, som hævder, at dens aktiviteter er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til artikel 3 og 9 i forordning (EU) 2020/852, oplyse følgende indikatorer:

- a) den andel af dens omsætning, der hidrører fra produkter eller tjenesteydelser, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, jf. nævnte forordnings artikel 3 og 9
- b) den andel af dens kapitaludgifter i relation til aktiver eller processer, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, jf. nævnte forordnings artikel 3 og 9.

En ikkefinansiel virksomhed, der oplyser de i første afsnit omhandlede indikatorer kan oplyse den andel af dens driftsudgifter i relation til aktiver eller processer, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til artikel 3 og 9 i forordning (EU) 2020/852.

4. Navnlig skal en ikkefinansiel virksomhed, som hævder, at dens aktiviteter er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse krav i artikel 3 i forordning (EU) 2020/852, oplyse følgende indikatorer:

- a) den andel af dens omsætning, der hidrører fra produkter eller tjenesteydelser, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse krav i nævnte forordnings artikel 3
- b) den andel af dens kapitaludgifter i relation til aktiver eller processer, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse krav i nævnte forordnings artikel 3.

En ikkefinansiel virksomhed, der oplyser de i første afsnit omhandlede indikatorer kan oplyse den andel af dens driftsudgifter i relation til aktiver eller processer, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse krav i artikel 3 i forordning (EU) 2020/852.

5. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med dette direktivs artikel 49 med henblik på at supplere nærværende artikels stk. 1, 2, 3 og 4 for at præcisere indholdet og præsentationen af de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til disse stykker, herunder indholdet af oplysningerne om økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse af kriterierne i artikel 3 i forordning (EU) 2020/852, og den metode, der skal anvendes for at overholde dem, idet der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for både finansielle og

ikkefinansielle virksomheder, og de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i henhold til nævnte forordning."

4) I artikel 29a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

"Modervirksomheder i store koncerner, som på balancetidspunktet overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte, på konsolideret grundlag, i løbet af regnskabsåret, skal i deres konsoliderede ledelsesberetning medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå koncernens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker koncernens udvikling, resultat og situation."

b) I stk. 3 foretages følgende ændringer:

i) Første afsnit affattes således:

"De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal i givet fald indeholde oplysninger om koncernens egne aktiviteter og om dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder med henblik på rapportering af bæredygtighedsoplysninger, jf. dette direktivs krav, ikke bestræber sig på at fremskaffe oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde, som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret, som rækker ud over de oplysninger, der er beskrevet i de i artikel 29ca omhandlede standarder til frivillig brug, bortset fra supplerende bæredygtighedsoplysninger, der almindeligvis deles mellem virksomheder i den pågældende sektor. Virksomheder, der rapporterer de nødvendige værdikædeoplysninger uden at rapportere oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde, som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret, som rækker ud over de oplysninger, der er beskrevet i de i artikel 29ca omhandlede standarder til frivillig brug, bortset fra supplerende bæredygtighedsoplysninger, der almindeligvis deles mellem virksomheder i den pågældende sektor, anses for at have opfyldt forpligtelsen til at rapportere de i dette stykke fastsatte værdikædeoplysninger."

ii) Følgende afsnit tilføjes:

"Første afsnit berører ikke EU-krav til virksomheder om at gennemføre due diligence-procedurer."

5) Som artikel 29aa indsættes følgende:

"Artikel 29aa

Valgfri rapportering i henhold til klassificeringssystemet for visse modervirksomheder

1. Uanset artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 skal medlemsstaterne sikre, at modervirksomheder som omhandlet i dette direktivs artikel 29a, stk. 1, som på

balancepunktet ikke overskrider en nettoomsætning på 450 000 000 EUR i løbet af regnskabsåret, på konsolideret grundlag, anvender stk. 2, 3 og 4 i dette direktiv.

2. En modervirksomhed som omhandlet i stk. 1, som hævder, at dens aktiviteter er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til artikel 3 og 9 i forordning (EU) 2020/852, eller til økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse krav i denne bestemmelse, skal i sin ledelsesberetning medtage oplysninger om, hvordan og i hvilket omfang dens aktiviteter er knyttet til disse økonomiske aktiviteter.

3. Navnlig skal en ikkefinansiel modervirksomhed, som hævder, at dens aktiviteter er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til artikel 3 og 9 i forordning (EU) 2020/852, oplyse følgende indikatorer:

- a) den andel af dens omsætning, der hidrører fra produkter eller tjenesteydelser, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, jf. nævnte forordnings artikel 3 og 9
- b) den andel af dens kapitaludgifter i relation til aktiver eller processer, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, jf. nævnte forordnings artikel 3 og 9.

En ikkefinansiel modervirksomhed, der oplyser de i første afsnit omhandlede indikatorer, kan oplyse den andel af dens driftsudgifter i relation til aktiver eller processer, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til nævnte forordnings artikel 3 og 9.

4. Navnlig skal en ikkefinansiel modervirksomhed, som hævder, at dens aktiviteter er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse krav i artikel 3 i forordning (EU) 2020/852, oplyse følgende indikatorer:

- a) den andel af dens omsætning, der hidrører fra produkter eller tjenesteydelser, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse krav i nævnte forordnings artikel 3
- b) den andel af dens kapitaludgifter i relation til aktiver eller processer, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse krav i nævnte forordnings artikel 3.

En ikkefinansiel modervirksomhed, der oplyser de i første afsnit omhandlede indikatorer, kan oplyse den andel af dens driftsudgifter i relation til aktiver eller processer, som er knyttet til økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse krav i nævnte forordnings artikel 3.

5. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med dette direktivs artikel 49 med henblik på at supplere nærværende artikels stk. 1, 2, 3 og 4 for at præcisere indholdet og præsentationen af de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til disse stykker, herunder indholdet af oplysningerne om økonomiske aktiviteter, der kun opfylder visse af kriterierne i artikel 3 i forordning (EU) 2020/852, og den metode, der skal anvendes for at overholde dem, idet der tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for både finansielle og ikkefinansielle virksomheder, og de tekniske screeningskriterier, der er fastsat i henhold til nævnte forordning."

- 6) I artikel 29b foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, tredje og fjerde afsnit, udgår.
- b) Stk. 4, første afsnit, sidste punktum, affattes således:

"Standarder for bæredygtighedsrapportering må ikke fastsætte fremlæggelse af oplysninger, der vil kræve, at virksomhederne fremskaffer oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde – der på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret – som rækker ud over de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til de i artikel 29ca omhandlede standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug."

- 7) Artikel 29c udgår.
- 8) Som artikel 29ca indsættes følgende:

"Artikel 29ca

Standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug

1. For at gøre frivillig rapportering af bæredygtighedsoplysninger lettere for virksomheder, bortset fra virksomheder som omhandlet i artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, vedtager Kommissionen senest den [4 måneder efter dette direktivs ikrafttræden] en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 49, som supplerer dette direktiv for at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering til frivillig brug for sådanne virksomheder.
2. De i stk. 1 omhandlede standarder for bæredygtighedsrapportering bør stå i et rimeligt forhold til målet og være relevante for kapaciteterne i og de særlige kendetegn ved de virksomheder, med henblik på hvilke de er udformet, og for deres aktiviteters omfang og kompleksitet. De skal også i videst muligt omfang angive den struktur, der skal anvendes til at præsentere sådanne bæredygtighedsoplysninger."

- 9) Artikel 29d affattes således:

"Artikel 29d

Fælles elektronisk rapporteringsformat

1. Virksomheder, der er underlagt kravene i dette direktivs artikel 19a, udarbejder deres ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815*, og opmærker deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysningerne til fremlæggelse, som er fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der skal angives i nævnte delegerede forordning. Indtil sådanne regler om opmærkning er vedtaget ved nævnte delegerede forordning, er virksomhederne ikke forpligtet til at opmærke deres bæredygtighedsrapportering.
2. Modervirksomheder, der er underlagt kravene i artikel 29a, udarbejder deres konsoliderede ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815, og opmærker deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysningerne til fremlæggelse, som er fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der skal angives i nævnte delegerede forordning. Indtil sådanne regler om opmærkning er vedtaget ved

nævnte delegerede forordning, er modervirksomhederne ikke forpligtet til at opmærke deres bæredygtighedsrapportering.

* Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj)."

10) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, kollektivt har ansvar for at sikre, at følgende dokumenter udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med dette direktivs krav og i givet fald med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i medfør af forordning (EF) nr. 1606/2002, med delegeret forordning (EU) 2019/815, med standarderne for bæredygtighedsrapportering omhandlet i dette direktivs artikel 29b og med kravene i dette direktivs artikel 29d:

- a) årsregnskaberne, ledelsesberetningen og redegørelsen for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt, og
- b) det konsoliderede regnskab, de konsoliderede ledelsesberetninger og den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt.

Uanset afsnit 1 sikrer medlemsstaterne, at medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, som handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem i henhold til national ret, ikke har kollektivt ansvar for at sikre, at ledelsesberetningen eller, hvis det er relevant, den konsoliderede ledelsesberetning udarbejdes i overensstemmelse med artikel 29d."

11) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, litra aa), affattes således:

"aa) i givet fald afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af dette direktivs krav, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der indberettes efter disse standarder for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om at opmærke bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, og om overholdelsen af rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852"

b) Følgende indsættes som stk. 2a:

"2a. Medlemsstaterne sikrer, at den udtalelse, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), udarbejdes under fuld overholdelse af virksomhedernes forpligtelse til ikke at bestræbe sig på at fremskaffe oplysninger fra virksomheder i deres værdikæde – som på balancetidspunktet ikke overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret – som rækker

ud over de oplysninger, der er beskrevet i de i artikel 29ca omhandlede standarder til frivillig brug, bortset fra supplerende bæredygtighedsoplysninger, der almindeligvis deles mellem virksomheder i den pågældende sektor."

12) I artikel 40a, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Andet afsnit affattes således:

"Første afsnit finder kun anvendelse på store dattervirksomheder som defineret i dette direktivs artikel 3, stk. 4."

b) Fjerde og femte afsnit affattes således:

"Den i tredje afsnit omhandlede regel finder kun anvendelse på en filial, hvis tredjelandsvirksomheden ikke har en dattervirksomhed som omhandlet i første afsnit, og hvis filialen i det foregående regnskabsår havde en nettoomsætning, som overskred tærsklen i dette direktivs artikel 3, stk. 4, litra b).

Første og tredje afsnit finder kun anvendelse på de dattervirksomheder eller filialer, der er omhandlet i nævnte afsnit, hvis tredjelandsvirksomheden på koncernniveau eller, hvis det ikke er relevant, på individuelt niveau havde en nettoomsætning i Unionen, som overskred 450 000 000 EUR i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår."

13) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) Følgende indsættes som stk. 3c-3e:

"3c. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19b, stk. 5, artikel 29aa, stk. 5, og artikel 29ca, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [datoen for dette ændringsdirektivs ikrafttræden].

3d. Delegationen af beføjelser, jf. artikel 19b, stk. 5, artikel 29aa, stk. 5, og artikel 29ca, kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

3e. Kommissionen indsamler al nødvendig ekspertise forud for vedtagelsen og under udarbejdelsen af delegerede retsakter i henhold til artikel 19b, stk. 5, og artikel 29aa, stk. 5, herunder gennem høring af eksperterne fra Medlemsstatsekspertgruppen for Bæredygtig Finansiering, jf. artikel 24 i forordning (EU) 2020/852."

b) Stk. 5 affattes således:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 19b, artikel 29aa, artikel 29b, 29ca eller 40b, eller artikel 46, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

Artikel 3

Ændring af direktiv (EU) 2022/2464

I artikel 5, stk. 2, i direktiv (EU) 2022/2464 foretages følgende ændringer:

- 1) Første afsnit ændres således:
 - a) Litra a) udgår.
 - b) I litra b) foretages følgende ændringer:
 - i) Nr. i) affattes således:
 - i) for store virksomheder, som på balancepunktet overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret".
 - ii) Nr. ii) affattes således:
 - ii) for modervirksomheder i en stor koncern, som på balancepunktet overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte, på konsolideret grundlag, i løbet af regnskabsåret".
 - c) Litra c) udgår.
- 2) Tredje afsnit ændres således:
 - a) Litra a) udgår.
 - b) I litra b) foretages følgende ændringer:
 - i) Nr. i) affattes således:
 - "i) for udstedere som defineret i artikel 2, nr. 1), litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er store virksomheder i den betydning, der er anvendt i artikel 3, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU, som på balancetidspunktet overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte i løbet af regnskabsåret".
 - ii) Nr. ii) affattes således:
 - "ii) for udstedere som defineret i artikel 2, nr. 1), litra d), i direktiv 2004/109/EF, som er modervirksomheder i en stor koncern, som på balancetidspunktet overskrider et gennemsnitligt antal på 1 000 ansatte, på konsolideret grundlag, i løbet af regnskabsåret".
 - c) Litra c) udgår.

Artikel 4

Ændring af direktiv (EU) 2024/1760

I direktiv (EU) 2024/1760 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 1, litra c), affattes således:
 - "c) virksomhedernes forpligtelse til at vedtage en omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer, herunder gennemførelsestiltag, som sigter mod at sikre, at virksomheden gør sit bedste for, at dens forretningsmodel og strategi er forenelige med omstillingen til en bæredygtig økonomi og med begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5°C i overensstemmelse med Parisaftalen."

2) Artikel 3, stk. 1, litra n), affattes således:

"n) "interessenter: virksomhedens ansatte, ansatte i dens datterselskaber, fagforeninger og dens forretningspartners ansatte og deres fagforeninger og arbejdstagerrepræsentanter, samt enkeltpersoner eller samfundsgrupper, hvis rettigheder eller interesser påvirkes eller kan blive påvirket af virksomhedens, dens datterselskabers og dens forretningspartners produkter, tjenesteydelser og aktiviteter og af de legitime repræsentanter for disse enkeltpersoner, eller samfundsgrupper".

3) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

Harmoniseringsniveau

1. Uden at det berører artikel 1, stk. 2 og 3, må medlemsstaterne ikke i deres nationale ret indføre bestemmelser på det område, der er omfattet af dette direktiv, om due diligence-forpligtelser på menneskerettigheds- og miljøområdet, som afviger fra dem, der er fastsat i artikel 6 og 8, artikel 10, stk. 1-5, artikel 11, stk. 1-6, og artikel 14.

2. Uanset stk. 1 er dette direktiv ikke til hinder for, at medlemsstaterne i deres nationale ret indfører strengere bestemmelser, der afviger fra dem, der er fastsat i andre bestemmelser end artikel 6 og 8, artikel 10, stk. 1-5, artikel 11, stk. 1-6, og artikel 14, eller bestemmelser, der er mere specifikke med hensyn til målet eller det omfattede område, herunder ved at regulere specifikke produkter, tjenesteydelser eller situationer, med henblik på at opnå et andet niveau af beskyttelse af menneskerettigheder, beskæftigelsesmæssige og sociale rettigheder, miljøet eller klimaet.

4) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra b), affattes således:

"b) på grundlag af resultaterne af kortlægningen som omhandlet i litra a) at foretage en tilbundsgående vurdering af deres egne aktiviteter, deres datterselskabers aktiviteter og, hvis de er knyttet til deres aktivitetskæder, deres direkte forretningspartners aktiviteter på de områder, hvor negative indvirkninger blev identificeret til med størst sandsynlighed at ville forekomme og være mest alvorlige."

b) Følgende indsættes som stk. 2a:

"2a. Hvis en virksomhed råder over troværdige oplysninger, der tyder på, at der er opstået eller kan opstå negative indvirkninger på niveauet for en indirekte forretningspartners aktiviteter, skal den foretage en tilbundsgående vurdering. Virksomheden skal altid foretage en sådan vurdering, hvis den indirekte, snarere end direkte, karakter af forholdet til forretningspartneren er resultatet af et kunstigt arrangement, der ikke afspejler den økonomiske virkelighed, men tyder på en omgåelse af stk. 2, litra b). Hvis vurderingen bekræfter sandsynligheden for eller eksistensen af den negative indvirkning, anses den for at være identificeret.

Første afsnit berører ikke det forhold, at virksomheden tager hensyn til tilgængelige oplysninger om indirekte forretningspartnere, og hvorvidt disse

forretningspartnere kan følge de regler og principper, der er fastsat i virksomhedens adfærdskodeks, når den udvælger en direkte forretningspartner.

Uanset første afsnit skal en virksomhed, uanset om der foreligger troværdige oplysninger om indirekte forretningspartnere, indhente kontraktlige garantier fra en direkte forretningspartner om, at denne forretningspartner vil sikre overholdelse af virksomhedens adfærdskodeks ved at indhente tilsvarende kontraktlige garantier fra sine forretningspartnere. Artikel 10, stk. 2, litra b) og e), finder tilsvarende anvendelse."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Hvis de oplysninger, der er nødvendige for den tilbundsgående vurdering, der er fastsat i stk. 2, litra b), og stk. 2a, kan indhentes fra forskellige forretningspartnere, prioriterer virksomheden, hvis det er rimeligt, at anmode om sådanne oplysninger direkte fra den forretningspartner eller de forretningspartnere, hvor de negative indvirkninger med størst sandsynlighed vil forekomme."

d) Følgende tilføjes som stk. 5:

"5. Medlemsstaterne sikrer, at virksomhederne i forbindelse med den kortlægning, der er omhandlet i stk. 2, litra a), ikke søger at indhente oplysninger fra direkte forretningspartnere med færre end 500 ansatte, som rækker ud over de oplysninger, der er beskrevet i de standarder til frivillig brug, der er omhandlet i artikel 29a i direktiv 2013/34/EU.

Hvis der er behov for yderligere oplysninger til den kortlægning, der er omhandlet i stk. 2, litra a), på baggrund af tegn på sandsynlige negative indvirkninger, eller fordi standarderne ikke omfatter relevante indvirkninger, og hvis sådanne yderligere oplysninger ikke med rimelighed kan indhentes på anden vis, kan virksomheden, uanset første afsnit, anmode om sådanne oplysninger fra den pågældende forretningspartner."

5) Artikel 10, stk. 6, affattes således:

"6. For så vidt angår de i stk. 1 omhandlede potentielle negative indvirkninger, som ikke kunne forebygges eller i tilstrækkelig grad afbødes af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 2, 4 og 5, skal virksomheden som en sidste udvej:

- a) afstå fra at indgå nye eller udvide eksisterende forbindelser med en forretningspartner, i forbindelse med hvilken eller i hvis aktivitetskæde indvirkningen er opstået
- b) hvis den lovgivning, der regulerer forbindelsen til den pågældende forretningspartner, berettiger den hertil, uden unødigt forsinkelse vedtage og gennemføre en forbedret forebyggende handlingsplan for den specifikke negative indvirkning, forudsat at der er en rimelig forventning om, at disse bestræbelser vil lykkes, og
- c) udnytte eller øge virksomhedens indflydelse gennem suspension af forretningsforbindelserne for så vidt angår de pågældende aktiviteter.

Så længe det med rimelighed kan forventes, at den forbedrede forebyggende handlingsplan vil lykkes, udløser den blotte omstændighed, at der fortsat samarbejdes med forretningspartneren, ikke virksomhedens ansvar.

Inden en forretningsforbindelse suspenderes, vurderer virksomheden, om de negative indvirkninger ved at gøre dette med rimelighed kan forventes at være åbenbart alvorligere end den negative indvirkning, der ikke kunne forebygges eller i tilstrækkelig grad afbødes. Hvis dette er tilfældet, er virksomheden ikke forpligtet til at suspendere forretningsforbindelsen, og den skal være i stand til at aflægge rapport til den kompetente tilsynsmyndighed om de behørigt begrundede årsager til en sådan beslutning.

Medlemsstaterne sørger for, at der er mulighed for at suspendere forretningsforbindelsen i kontrakter, der er omfattet af deres ret i overensstemmelse med første afsnit, undtagen kontrakter, som parterne ved lov er forpligtet til at indgå.

Hvis virksomheden beslutter at suspendere forretningsforbindelsen, skal den tage skridt til at forebygge, afbøde eller standse indvirkningerne af suspensionen, give den pågældende forretningspartner et rimeligt varsel og løbende tage beslutningen op til fornyet overvejelse.

Hvis virksomheden beslutter ikke at suspendere forretningsforbindelsen i henhold denne artikel, skal den overvåge den potentielle negative indvirkning og regelmæssigt tage sin beslutning, samt hvorvidt yderligere passende foranstaltninger er til rådighed, op til vurdering."

6) Artikel 11, stk. 7, affattes således:

"7. For så vidt angår de i stk. 1 omhandlede faktiske negative indvirkninger, som ikke kunne forebygges eller i tilstrækkelig grad afbødes af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 3, 5 og 6, skal virksomheden som en sidste udvej:

- a) afstå fra at indgå nye eller udvide eksisterende forbindelser med en forretningspartner, i forbindelse med hvilken eller i hvis aktivitetskæde indvirkningen er opstået
- b) hvis den lovgivning, der regulerer forbindelsen til den pågældende forretningspartner, berettiger den hertil, uden unødigt forsinkelse vedtage og gennemføre en forbedret forebyggende handlingsplan for den specifikke negative indvirkning, forudsat at der er en rimelig forventning om, at disse bestræbelser vil lykkes, og
- c) udnytte eller øge virksomhedens indflydelse gennem suspension af forretningsforbindelserne for så vidt angår de pågældende aktiviteter.

Så længe det med rimelighed kan forventes, at den forbedrede forebyggende handlingsplan vil lykkes, udløser den blotte omstændighed, at der fortsat samarbejdes med forretningspartneren, ikke virksomhedens ansvar.

Inden en forretningsforbindelse suspenderes, vurderer virksomheden, om de negative indvirkninger ved at gøre dette med rimelighed kan forventes at være åbenbart alvorligere end den negative indvirkning, der ikke kunne forebygges eller i tilstrækkelig grad afbødes. Hvis dette er tilfældet, er virksomheden ikke forpligtet til at suspendere forretningsforbindelsen, og den skal være i stand til at aflægge rapport til den kompetente tilsynsmyndighed om de behørigt begrundede årsager til en sådan beslutning.

Medlemsstaterne sørger for, at der er mulighed for at suspendere forretningsforbindelsen i kontrakter, der er omfattet af deres ret i overensstemmelse med første afsnit, undtagen kontrakter, som parterne ved lov er forpligtet til at indgå.

Hvis virksomheden beslutter at suspendere forretningsforbindelsen, skal den tage skridt til at forebygge, afbøde eller standse indvirkningerne af suspensionen, give den pågældende forretningspartner et rimeligt varsel og løbende tage beslutningen op til fornyet overvejelse.

Hvis virksomheden beslutter ikke at suspendere forretningsforbindelsen i henhold denne artikel, skal den overvåge den potentielle negative indvirkning og regelmæssigt tage sin beslutning, samt hvorvidt yderligere passende foranstaltninger er til rådighed, op til vurdering."

7) I artikel 13, stk. 3, foretages følgende ændringer:

a) Indledningen affattes således:

"Høring af relevante interessenter finder sted på følgende trin i due diligence-proceduren:"

b) Litra c) og e) udgår.

8) Artikel 15, andet punktum, affattes således:

"Sådanne vurderinger baseres, hvis det er relevant, på kvalitative og kvantitative indikatorer og foretages uden unødigt forsinkelse, når der er sket en væsentlig ændring, dog mindst hvert 5. år, og når der er rimelig grund til at antage, at foranstaltningerne ikke længere er tilstrækkelige eller effektive, eller at der kan opstå nye risici for, at sådanne negative indvirkninger kan forekomme."

9) Artikel 19, stk. 3, affattes således:

"3. De retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, litra a), skal gøres tilgængelige senest den 26. juli 2026, de retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, litra d) og e), senest den 26. januar 2027, og de retningslinjer, der er omhandlet i stk. 2, litra b), f) og g), senest den 26. juli 2027."

10) Artikel 22, stk. 1, første afsnit, affattes således:

Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), og artikel 2, stk. 2, litra a), b) og c), vedtager en omstillingsplan til modvirkning af klimaændringer, herunder gennemførelsestiltag, som sigter mod at sikre, at virksomheden gør sit bedste for, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med omstillingen til en bæredygtig økonomi og med begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 C i overensstemmelse med Parisaftalen og målet om at opnå klimaneutralitet som fastsat i forordning (EU) 2021/1119, herunder de mellemliggende mål og målene for 2050 om klimaneutralitet heri, og hvis det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter."

11) Artikel 27, stk. 4, affattes således:

"4. Kommissionen udsteder i samarbejde med medlemsstaterne vejledning for at bistå tilsynsmyndighederne med at fastsætte sanktionsniveauet i overensstemmelse med denne artikel. Medlemsstaterne må ikke fastsætte en maksimumsgrænse for økonomiske sanktioner i deres nationale ret til gennemførelse af dette direktiv, som ville forhindre tilsynsmyndighederne i at pålægge sanktioner i overensstemmelse med principperne og faktorerne i stk. 1 og 2."

12) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1) udgår.

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Hvis en virksomhed i henhold til national ret holdes ansvarlig for skade, der forårsages over for en fysisk eller juridisk person, som følge af manglende overholdelse af due diligence-kravene i dette direktiv, sikrer medlemsstaterne, at disse personer har ret til fuld erstatning. Fuld erstatning må ikke føre til overkompensation i form af erstatning med straffende formål eller flere eller andre skadeserstatninger."

c) I stk. 3 udgår litra d).

d) Stk. 4 affattes således:

"4. Virksomheder, der har deltaget i industriinitiativer eller initiativer med deltagelse af flere interessenter, eller som har anvendt uafhængig tredjepartskontrol eller kontraktbestemmelser til støtte for gennemførelsen af due diligence-forpligtelser, kan ikke desto mindre holdes ansvarlige i overensstemmelse med national ret."

e) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

"En virksomheds civilretlige ansvar for de i denne artikel omhandlede skader berører ikke dens datterselskabers eller direkte og indirekte forretningspartners civilretlige ansvar i virksomhedens aktivitetskæde."

f) Stk. 7) udgår.

13) I artikel 36 udgår stk. 1.

Artikel 5

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love, regler og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [12 måneder efter ikrafttrædelsen]. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 7

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

OVERSIGT OVER FINANSIELLE OG DIGITALE VIRKNINGER

1.	BAGGRUND FOR FORSLAGET	1
•	Forslagets begrundelse og formål	1
•	Sammenhæng med de gældende regler på samme område.....	7
•	Sammenhæng med Unionens politik på andre områder	8
2.	RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET	9
•	Retsgrundlag	9
•	Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)	9
•	Proportionalitetsprincippet.....	9
•	Valg af retsakt	10
3.	RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER	10
•	Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning.....	10
•	Høringer af interessenter	11
•	Indhentning og brug af ekspertbistand.....	12
•	Konsekvensanalyse	13
•	Målerettede regulering og forenkling	13
•	Grundlæggende rettigheder.....	13
4.	VIRKNINGER FOR BUDGETTET	14
5.	ANDRE FORHOLD	14
•	Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering	14
•	Forklarende dokumenter (for direktiver)	14
•	Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget	14
1.	FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME	3
1.1.	Forslagets/initiativets betegnelse	3
1.2.	Berørt(e) politikområde(r).....	3
1.3.	Mål	3
1.3.1.	Generelt/generelle mål	3
1.3.2.	Specifikt/specifikke mål.....	3
1.3.3.	Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)	4
1.3.4.	Resultatindikatorer	4
1.4.	Forslaget/initiativet vedrører	5
1.5.	Begrundelse for forslaget/initiativet.....	5

1.5.1.	Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet.....	5
1.5.2.	Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis	6
1.5.3.	Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art	6
1.5.4.	Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter	6
1.5.5.	Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling	6
3.	FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER.....	7
3.1.	Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet.....	7
4.	DIGITALE DIMENSIONER.....	7
4.1.	Krav vedrørende digital relevans	7
4.2.	Data	8
4.3.	Digitale løsninger	8
4.4.	<i>Vurdering af interoperabilitet</i>	8
4.5.	Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse	8

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760 for så vidt angår visse krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering og due diligence i forbindelse med bæredygtighed.

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Kapitalmarkedsunionen, opsparings- og investeringsunionen, den europæiske grønne pagt, strategien for bæredygtig finansiering, selskabsret og virksomhedsledelse.

1.3. Mål

1.3.1. Generelt/generelle mål

De generelle mål med dette lovgivningsforslag er at forenkle og reducere visse elementer i direktiv 2006/43/EF, direktiv 2013/34/EU, direktiv (EU) 2022/2464 og direktiv (EU) 2024/1760 for at lette rapporteringsbyrden og byrden i forbindelse med due diligence for virksomheder, der er omfattet af kravene.

Ved at reducere den administrative byrde, der er forbundet med rapporteringskrav og overholdelsesomkostninger ved due diligence i forbindelse med bæredygtighed, som hidrører fra ovennævnte lovgivning, har dette forslag til formål at styrke rammens proportionalitet og de europæiske virksomheders konkurrenceevne, samtidig med at målene i den europæiske grønne pagt opretholdes.

1.3.2. Specifikt/specifikke mål

De specifikke mål for de foreslåede ændringer af direktiv 2013/34/EU, der indgår i dette forslag, har til formål at opnå følgende resultater:

- reducere antallet af virksomheder, der er omfattet af kravene om bæredygtighedsrapportering, til store virksomheder med mere end 1 000 ansatte
- mindske afsmittende virkninger for SMV'er og mindre store virksomheder ved at indføre den frivillige standard for bæredygtighedsrapportering for SMV'er (VSME) som værdikædeloft for alle virksomheder, der ikke er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering
- fastsætte en forholdsmæssigt afpasset standard til frivillig brug for virksomheder, der ikke er underlagt krav om bæredygtighedsrapportering
- fjerne Kommissionens beføjelse til at vedtage sektorspecifikke standarder for bæredygtighedsrapportering

De specifikke mål for de foreslåede ændringer af direktiv 2006/43/EF, der indgår i dette forslag, har til formål at opnå følgende resultater:

- fjerne Kommissionens forpligtelse til senest i oktober 2026 at vedtage standarder for bæredygtighedsrapportering. Kommissionen vil udstede målrettede retningslinjer for erklæringsopgaver senest i 2026.

De specifikke mål for de foreslåede ændringer af direktiv (EU) 2022/2464, der indgår i dette forslag, har til formål at opnå følgende resultater:

- afspejle reduktionen af det antal virksomheder, der er omfattet af bæredygtighedsrapportering i henhold til regnskabsdirektivets artikel 19a og 29a, i den relevante bestemmelse, der præciserer anvendelsesdatoerne for reglerne om bæredygtighedsrapportering

De specifikke mål for de foreslåede ændringer af direktiv (EU) 2024/1760, der indgår i dette forslag, har til formål at opnå følgende resultater:

- forenkle udvalgte due diligence-krav for at undgå unødvendige komplikationer og omkostninger for de store virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet
- yderligere reducere de afsmittende virkninger for SMV'er og små midcapselskaber i værdikæderne for store virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, ved at begrænse anmodninger om oplysninger.

1.3.3. *Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

De foreslåede ændrings forventede resultater og virkninger er at forenkle kravene om bæredygtighedsrapportering og som følge heraf reducere den administrative byrde for virksomhederne i denne henseende, samtidig med at målene i den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for bæredygtig finansiering opretholdes. De foreslåede ændringer forventes også at medføre betydelige omkostningsbesparelser for de virksomheder, der er omfattet af kravene, når de foretager bæredygtighedsrapportering. På samme måde forventes ændringerne af due diligence-kravene på menneskerettigheds- og miljøområdet at forenkle dertil relaterede virksomhedsprocesser og -procedurer i forhold til det gældende direktiv (som endnu ikke er gennemført eller anvendes).

1.3.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

CSRD er blevet anvendt af et første sæt virksomheder, der primært offentliggør deres første bæredygtighedsredegørelser i første halvdel af 2025. Det har derfor ikke været muligt at foretage en efterfølgende evaluering eller kvalitetskontrol af nogen af retsakterne.

For at overvåge fremskridtene hen imod opfyldelsen af forslagets specifikke mål vil Kommissionen undersøge muligheden for at tilrettelægge udvekslinger med interessenter i forskellige formater samt periodiske spørgeundersøgelser blandt brugere af bæredygtighedsoplysninger og blandt virksomheder, der rapporterer sådanne oplysninger, afhængigt af tilgængeligheden af finansielle ressourcer. I henhold til artikel 6 i CSRD skal Kommissionen forelægge en rapport om gennemførelsen af direktivet senest i april 2029.

I dette forslag forpligter Kommissionen sig også til at tage det første sæt ESRS op til revision. I henhold til direktiv 2013/34/EU skal Kommissionen hvert tredje år revidere disse standarder for bæredygtighedsrapportering, herunder standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder, for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen af internationale standarder.

Gennemførelsen af det ændrede CSDDD og dets effektivitet med hensyn til at nå dets mål, navnlig med hensyn til at imødegå negative indvirkninger, vil også være genstand for regelmæssig evaluering i henhold til nævnte direktivs artikel 36.

Der vil blive anvendt en række indikatorer til at holde øje med fremskridtene med disse forslag, såsom de foreslåede foranstaltningers virkningsfuldhed og rettidighed, effektiviteten af processerne for indsamling og behandling af data i overensstemmelse med kravene om bæredygtighedsrapportering og målet om at begrænse den administrative byrde og undgå unødvendige eller overlappende rapporteringskrav.

I henhold til artikel 36 i CSDDD vil Kommissionen senest den 26. juli 2030 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og dets effektivitet med hensyn til at nå sine mål, navnlig med hensyn til at imødegå negative indvirkninger. Den vil bl.a. dække dette direktivs indvirkninger på SMV'er, direktivets anvendelsesområde for så vidt angår de virksomheder, der er omfattet heraf, definitionen af begrebet "aktivitetskæde," bilaget, herunder hvorvidt det bør udvides til at omfatte yderligere negative indvirkninger, reglerne om bekæmpelse af klimaændringer, effektiviteten af håndhævelsesmekanismerne, sanktioner og reglerne om civilretligt ansvar, harmoniseringsniveauet, herunder konvergens og forskelle mellem nationale retsregler til gennemførelse af dette direktiv.

1.4. Forslaget/initiativet vedrører

- ☐ en ny foranstaltning
- ☐ en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning³³
- ☐ en forlængelse af en eksisterende foranstaltning
- ☒ en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. *Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet*

Med dette forslag fremsætter Kommissionen forslag om et direktiv om ændring af en række bestemmelser i direktiv 2006/43/EF, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 og (EU) 2024/1760. Når fælleslovgiverne er nået til enighed om forslagets indhold, vil medlemsstaterne få en vis frist til at gennemføre de ændringer, der indføres ved dette direktiv, i deres nationale ret.

I et særskilt lovgivningsforslag foreslår Kommissionen at udsætte anvendelsen af kravene om bæredygtighedsrapportering i direktiv 2013/34/EU i en periode på to år for alle store virksomheder og børsnoterede SMV'er – herunder udstedere uden for EU, der opfylder disse størrelsestærskler – som i øjeblikket er omfattet af anvendelsesområdet og skal overholde reglerne for bæredygtighedsrapportering fra regnskabsåret 2025 og fremover. I samme forslag foreslår Kommissionen også at udsætte gennemførelsesfristen (til den 26. juli 2027) og den første fase for anvendelse (den 26. juli 2028) af de regler om due diligence i forbindelse med bæredygtighed, der er fastsat i direktiv 2024/1760, med ét år.

Kommissionen foreslår også at revidere Kommissionens delegerede forordning (EU) 2023/2772 (europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering). Kommissionen

³³

Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

vil vedtage den reviderede delegerede retsakt om ESRS tids nok til, at de virksomheder i anden fase, som i henhold til CSRD skal påbegynde rapporteringen i 2028 for regnskabsåret 2027, kan anvende de reviderede standarder.

For at overvåge fremskridtene hen imod opfyldelsen af forslagets specifikke mål vil Kommissionen undersøge muligheden for at tilrettelægge udvekslinger med interessenter i forskellige formater samt periodiske spørgeundersøgelser blandt brugere af bæredygtighedsoplysninger og blandt virksomheder, der rapporterer sådanne oplysninger, afhængigt af tilgængeligheden af finansielle ressourcer. I henhold til artikel 6 i CSRD skal Kommissionen forelægge en rapport om gennemførelsen af direktivet senest i april 2029. Gennemførelsen af det ændrede CSDDD og dets effektivitet med hensyn til at nå dets mål, navnlig med hensyn til at imødegå negative indvirkninger, vil også være genstand for regelmæssig evaluering i henhold til nævnte direktivs artikel 36. Dette forslag omfatter ikke krav om en gennemførelsesplan.

- 1.5.2. *Merværdien af et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien af et EU-tiltag" forstås her merværdien af en indsats på EU-plan i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

I regnskabsdirektivet som ændret ved CSRD er der i forvejen fastsat bestemmelser om fremlæggelse af bæredygtighedsoplysninger i EU. Med fælles regler om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver sikres der lige konkurrencevilkår for virksomheder, der er etableret i de forskellige medlemsstater. Betydelige forskelle i kravene til bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver mellem medlemsstaterne vil skabe yderligere omkostninger og kompleksitet for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, hvilket vil være til skade for det indre marked. Medlemsstater, der handler alene, er ikke i stand til at ændre gældende EU-lovgivning for at mindske byrden for virksomhederne.

Tilsvarende fastsætter CSDDD allerede en harmoniseret lovgivningsmæssig ramme for virksomheders due diligence i forbindelse med bæredygtighed og omfatter også visse tredjelandsvirksomheder, der er aktive på EU-markedet, og sikrer lige vilkår på dette politikområde.

- 1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Ikke relevant

- 1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Ikke relevant

- 1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

Ikke relevant

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

Ikke relevant

4. DIGITALE DIMENSIONER

4.1. Krav vedrørende digital relevans

I henhold til de rapporteringskrav, der blev indført ved direktiv 2013/34/EU, skal virksomhederne indsamle og rapportere data om deres indvirkninger, risici og muligheder for så vidt angår væsentlige bæredygtighedsforhold. Dette arbejde indebærer betydelig identifikation, indsamling, behandling, kontrol og offentliggørelse af data. For at indsamle de relevante data anvender virksomhederne ofte digital dataindsamling og datadelingsplatforme. For at lagre og behandle dataene med henblik på bæredygtighedsrapportering anvender virksomheder også ofte digitale datastyringsværktøjer.

Brugere af bæredygtighedsoplysninger forventer i stigende grad, at sådanne oplysninger er tilgængelige, sammenlignelige og maskinlæsbare i digitale formater. Medlemsstaterne bør kræve, at virksomheder, der er omfattet af kravene om bæredygtighedsrapportering i direktiv 2013/34/EU, stiller deres ledelsesberetninger gratis til rådighed for offentligheden på deres websteder. Digitalisering skaber muligheder for at udnytte oplysninger mere effektivt og rummer potentiale for betydelige omkostningsbesparelser for både brugere og virksomheder. Digitalisering gør det også muligt at centralisere data på EU- og medlemsstatsniveau i et åbent og tilgængeligt format, der letter læsning og muliggør sammenligning af data. Disse krav supplerer også oprettelsen af et fælles europæisk adgangspunkt (ESAP) for offentlige virksomhedsoplysninger.

For så vidt angår specifikke krav i direktivet, som er af digital relevans, henvises der til nedenstående.

I henhold til direktiv 2013/34/EU skal virksomheder, der er underlagt bæredygtighedsrapportering, udarbejde deres ledelsesberetning i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 (den delegerede ESEF-forordning). Det indeholder også krav også, at disse virksomheder opmærker deres bæredygtighedsrapportering, herunder fremlæggelsen af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med det digitale klassificeringssystem, der skal vedtages af Kommissionen ved en ændring af den delegerede ESEF-forordning.

Et digitalt klassificeringssystem for EU-standarderne for bæredygtighedsrapportering vil gøre det muligt at tage bæredygtighedsrapporteringen og gøre den maskinlæsbare. Indtil vedtagelsen af dette digitale klassificeringssystem er virksomhederne ikke forpligtede til at opmærke deres bæredygtighedsredegørelser. I betragtning af at bæredygtighedsredegørelsen først bliver maskinlæsbare, når den både indgår i et XHTML-dokument og er opmærket med et digitalt klassificeringssystem, er virksomhederne indtil vedtagelsen af det digitale klassificeringssystem da heller ikke forpligtede til at udarbejde ledelsesberetningen i XHTML.

Interessenter, der er berørt af disse krav, omfatter virksomheder, der er forpligtet til at udarbejde og offentliggøre en bæredygtighedsredegørelse, som er blevet digitalt taget og

leveret i et XHTML-format, samt udbydere af erklæringsydelser, der skal kontrollere, at bæredygtighedsredegørelsen opfylder de nødvendige krav.

Det aktuelle forslag ændrer ikke de eksisterende regler om digital tagging eller format, der er indført ved CSRD, hvilket vil styrke den digitale rapportering og gøre det muligt at anvende kunstig intelligens i forbindelse med anvendelsen af de oplysninger, som virksomhederne rapporterer.

For så vidt angår CSDDD kan digitale værktøjer og teknologier såsom dem, der anvendes til at følge, overvåge eller spore råvarer, varer og produkter i hele værdikæden, f.eks. satellitter, droner, radarer eller platformsbaserede løsninger, støtte og reducere omkostningerne ved dataindsamling til forvaltning af værdikæden, herunder indkredsning og vurdering af negative indvirkninger, forebyggelse og afbødning og overvågning af due diligence-foranstaltningers effektivitet.

4.2. Data

Se afsnittet ovenfor.

4.3. Digitale løsninger

Se afsnittet ovenfor.

4.4. Vurdering af interoperabilitet

Ikke relevant

4.5. Foranstaltninger til støtte for digital gennemførelse

For at fremme en gnidningsløs gennemførelse af de krav vedrørende digital relevans, der er identificeret i afsnit 4.1., er Kommissionen involveret i en række initiativer.

For det første vil det være nødvendigt med et digitalt klassificeringssystem for Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering for at gøre det muligt at tage de rapporterede oplysninger i overensstemmelse med disse standarder for bæredygtighedsrapportering. Kommissionen vil vedtage et digitalt klassificeringssystem for tagging af bæredygtighedsoplysninger ved en delegeret retsakt efter at have modtaget teknisk rådgivning fra ESMA.

For det andet agter Kommissionen inden for rammerne af 2025-runden vedrørende instrumentet for teknisk støtte at lancere et flagskibsprojekt for flere lande med titlen "Improving Sustainability Reporting for Businesses". Dette initiativ har til formål at øge medlemsstaternes kapacitet til at understøtte virksomheder, navnlig SMV'er, i gennemførelsen af CSRD og EU-klassificeringssystemets rapporteringskrav. Støtten under dette initiativ vil tage hensyn til rapporteringskravenes udvikling, og den vil også være relevant for ikkebørsnoterede SMV'er, der ikke er underlagt obligatorisk rapportering, men som står over for stigende efterspørgsel efter bæredygtighedsoplysninger fra deres finansielle partnere og værdikædepartnere.

For det tredje har EFRAG lanceret et SMV-forum, hvor de samler relevante interessenter blandt SMV'er for at drøfte gennemførelsen af kravene om bæredygtighedsrapportering, og hvordan digitale løsninger og værktøjer kan anvendes til at lette SMV'ers bæredygtighedsrapportering.

Med hensyn til CSDDD tilskynder direktivet, for at hjælpe virksomhederne med at opfylde deres due diligence-forpligtelser i hele deres værdikæde, til anvendelse af digitale værktøjer

og teknologier og indeholder krav om, at Kommissionen udsteder retningslinjer med nyttige oplysninger og henvisninger til passende ressourcer. Når virksomhederne anvender digitale værktøjer og teknologier, bør de tage hensyn til og på passende vis håndtere de mulige risici, der er forbundet hermed, og indføre mekanismer til at kontrollere, om de indhentede oplysninger er hensigtsmæssige.